

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 809/2014,**annettu 17 päivänä heinäkuuta 2014,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osalta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 58 artiklan 4 kohdan, 62 artiklan 2 kohdan a–f ja h alakohdan, 63 artiklan 5 kohdan, 77 artiklan 8 kohdan, 78 artiklan, 96 artiklan 4 kohdan ja 101 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 säädetään perussäännöistä, jotka koskevat muun muassa jäsenvaltioiden velvoitteita unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi. Kyseisellä asetuksella perustetun uuden oikeudellisen kehyksen moitteettoman toiminnan ja yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissiolle on siirretty toimivalta antaa tiettyjä sääntöjä, jotka koskevat hallinnollisia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia, pinta-alojen mittausta, tapauksia, joissa tukihakemuksia ja maksupyynnöitä voidaan korjata, osittaisten tai täysimääräisten peruutusten soveltamista ja laskentaa, aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintää ja seuraamuksia, hallinnollisten seuraamusten soveltamista ja laskentaa, sähköiselle tietokannalle asetettuja vaatimuksia, tukihakemuksia ja maksupyynnöitä sekä tukioikeushakemuksia hakemusten viimeinen jättöpäivä mukaan luettuna, tarkastusten tekemistä, tilojen siirtoja, ennakkomaksuja, täydentäviin ehtoihin liittyviä velvollisuuksia koskevien tarkastusten tekemistä, täydentäviin ehtoihin liittyvien hallinnollisten seuraamusten laskentaa ja soveltamista sekä yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, jäljempänä 'yhdenntetty järjestelmä', perussääntöjen yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellyttämiä teknisiä eritelmiä täydentävien ehtojen osalta.
- (2) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta hallinto- ja valvontajärjestelmä toimisi asianmukaisesti tilanteissa, joissa saman tuensaajan osalta vastuussa on useampi kuin yksi maksajavirasto.
- (3) Tuensaajilla olisi oltava oikeus milloin tahansa peruuttaa tukihakemuksensa tai maksupyynnönsä kokonaan tai osittain, jos toimivaltainen viranomais ei ole vielä ilmoittanut tuensaajalle tukihakemukseen tai maksupyynnöön sisältyvistä virheistä tai ilmoittanut paikalla tehtävästä tarkastuksesta. Tuensaajien olisi myös saatava korjata tai oikaista tukihakemukseen tai maksupyynnöihin ja mihin tahansa niitä tukeviin asiakirjoihin sisältyvät ilmeiset virheet, mihin tietyissä tapauksissa tarvitaan kansallisten viranomaisten hyväksyntä.
- (4) Olisi vahvistettava erityiset yksityiskohtaiset säännökset sen varmistamiseksi, että saman tuensaajan yhteen tai useampaan tukihakemukseen tai maksupyynnöön sovellettavia eri vähennyksiä sovelletaan kohtuudenmukaisesti. Sen vuoksi olisi määriteltävä, missä järjestyksessä kuhunkin suorien tukien järjestelmään tai maaseudun kehittämistoimenpiteeseen liittyvät mahdolliset eri vähennykset lasketaan yhdenntyn järjestelmän puitteissa.
- (5) Jotta voitaisiin varmistaa vilpittömässä mielessä toimimisen periaatteen yhdenmukainen soveltaminen koko unionissa, olisi säädettävä edellytyksistä, joilla kyseiseen periaatteeseen voidaan vedota perittäessä takaisin aiheettomasti maksettuja määriä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisten menojen käsittelyä, kun tarkastetaan ja hyväksytään tilejä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 nojalla.
- (6) Olisi vahvistettava säännöt seurauksille siitä, että siirretään kokonaisuudessaan tiloja, joihin yhdenntyn järjestelmän puitteissa kohdistuu tiettyjä suorien tukien järjestelmiin tai maaseudun kehittämistoimenpiteisiin liittyviä velvoitteita.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549.

- (7) Jotta komissio pystyisi valvomaan yhdenmukaista järjestelmää tehokkaasti, jäsenvaltioiden olisi toimitettava sille vuosittaiset valvontatiedot ja -tilastot. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava vuosittain myös tilastotietoja yhdenmukaistetun järjestelmän soveltamisalaan kuulumattomista maaseudun kehittämistoimenpiteistä koskevista tarkastuksista, mukaan luettuina kyseisten tarkastusten tulokset. Komissiolle olisi lisäksi ilmoitettava kaikista jäsenvaltioiden toteuttamista täydentäviin ehtoihin liittyvistä toimenpiteistä.
- (8) Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 75 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat maksaa suoria tukia ennakkomaksuina tietyin edellytyksin, joihin kuuluu muun muassa se, että hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on saatu kyseisen hakuvuoden osalta päätökseen. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 (1) 8 artiklassa säädetään, että asetuksen (EU) N:o 1306/2013 26 artiklan mukaisesti vahvistettua mukautusastetta sovelletaan vahvistetun kynnyksiarvon ylittäviin suoriin tukiihin. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 26 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissio voi kuitenkin mukauttaa suoriin tukiihin sovellettavaa mukautusastetta käytettävissään olevien uusien tietojen perusteella 1 päivään joulukuuta asti. Näin ollen on mahdollista, että 16 päivänä lokakuuta ei ole vielä tiedossa rahoituskurin mukautusaste, jota voidaan soveltaa. Loppumaksussa olisi otettava 1 päivästä joulukuuta alkaen huomioon tuolloin sovellettava rahoituskurin mukautusaste.
- (9) Olisi luotava yleinen kehys yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöönottamiseksi tuensaajan ja kansallisten viranomaisten välisiä tiedonantoja varten. Kehyksessä olisi etenkin säädettävä sähköisten välineiden käyttömahdollisuudesta. On kuitenkin erityisesti varmistettava, että näin välitettävät tiedot ovat täysin luotettavia ja että asiaankuuluvia menettelyjä sovelletaan ilman tuensaajien välistä syrjintää. Hallinnon yksinkertaistamiseksi tuensaajien ja kansallisten viranomaisten kannalta toimivaltaisten viranomaisten olisi myös voitava käyttää tukikelpoisuuden tarkistamiseksi tiettyjen tukien osalta suoraan sellaisia tietoja, jotka ovat kansallisten viranomaisten käytettävissä, sen sijaan, että tuensaajaa vaadittaisiin toimittamaan kyseiset tiedot.
- (10) Tehokkaiden tarkastusten mahdollistamiseksi niissä jäsenvaltioissa, jotka päättävät, että yhdenmukaistetun järjestelmän puitteissa kaikki suoria tukia koskevat hakemukset ja kaikki maaseudun kehittämistoimenpiteisiin liittyvät maksupyynnöt katetaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 4 kohdan mukaisesti yhdellä hakemuksella, olisi säädettävä, että kaikki jollain tavalla pinta-alaan liittyvää tukea koskevat tukihakemukset tai maksupyynnöt jätetään yhdellä hakemuksella ainoastaan kerran vuodessa.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava yhtenäishakemuksen ja/tai yhtenäisten maksupyynnöiden viimeiset jättöpäivät, jotka eivät saisi olla 15 päivän toukokuuta jälkeen, jotta tukihakemus ja maksupyyntö voitaisiin käsitellä ja tarkastukset tehdä hyvissä ajoin. Viron, Latvian, Liettuan, Suomen ja Ruotsin olisi erityisten ilmasto-olojensa vuoksi kuitenkin saatava mahdollisuus vahvistaa myöhäisempi määräpäivä, joka ei saisi olla 15 päivän kesäkuuta jälkeen. Lisäksi olisi oltava mahdollista myöntää tapauskohtaisia poikkeuksia, jos se on jonakin tulevana vuonna tarpeen ilmasto-olojen vuoksi.
- (12) Tuensaajien olisi ilmoitettava yhtenäishakemuksessa maataloustarkoituksiin käytetyn pinta-alan lisäksi myös tukioikeutensa sekä suora tukea ja/tai maaseudun kehittämistukea koskevan tukikelpoisuuden vahvistamiseksi vaadittavat tiedot. On kuitenkin paikallaan sallia, että jäsenvaltiot voivat poiketa tietyistä velvollisuuksista, jos kyseisenä vuonna myönnettäviä tukioikeuksia ei ole vielä vahvistettu lopullisesti.
- (13) Jotta tuensaajilla olisi mahdollisimman paljon joustonvaraa pinta-alan käyttöä koskevien suunnitelmien osalta, heidän olisi saatava mahdollisuus muuttaa yhtenäishakemustaan tai yhtenäistä maksupyyntöään tavanomaiseen kylvöpäivään asti sillä edellytyksellä, että kaikkia eri tukijärjestelmien tai tukitoimenpiteiden erityisvaatimuksia noudatetaan ja että toimivaltainen viranomaislainen ei ole vielä ilmoittanut tuensaajalle yhtenäishakemuksessa tai yhtenäisessä maksupyyntönsä olevista virheistä tai paikalla tehdystä tarkastuksesta, jossa olisi havaittu virheitä muutettavassa osassa. Muutoksen tekemisen jälkeen olisi annettava mahdollisuus muuttaa vastaavia hakemusta tukevia asiakirjoja tai sopimuksia, jotka tuensaajan on toimitettava.
- (14) Koska tuensaajien vastuulla on toimittaa asianmukainen tukihakemus tai maksupyyntö, heidän olisi tehtävä esitetyyn lomakkeeseen tarvittavat korjaukset ja muutokset.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

- (15) Pinta-alaan liittyviä tukijärjestelmiä koskevien tukihakemusten ja/tai pinta-alaan liittyviä tukitoimenpiteitä koskevien maksupyyntöjen yhteydessä tuensaajalle olisi toimitettava esitäytetty lomake sähköisessä muodossa ja vastaava graafinen aineisto paikkatietojärjestelmään perustuvan ohjelmistosovelluksen avulla, jäljempänä 'paikkatietoanalyysiin perustuva tukihakemuslomake'. Lomakkeen ansiosta tuensaajat tekevät vähemmän virheitä maatalousmaan pinta-aloja ilmoittaessaan ja hallinnolliset ristiintarkastukset tehostuvat. Koska paikkatietoanalyysiin perustuvalla tukihakemuslomakkeella ilmoitettava paikkatieto on aiempaa tarkempaa, seurantaan ja arviointiin on käytettävissä luotettavampaa tietoa. Sen vuoksi on syytä edellyttää, että tietyistä päivästä alkaen kaikki kyseiset tukihakemukset ja/tai maksupyyntöt toimitetaan sähköisesti paikkatietoanalyysiin perustuvaa tukihakemuslomaketta käyttäen. Jos tuensaajat eivät kuitenkaan kykene käyttämään kyseistä lomaketta, toimivaltaisen viranomaisen olisi osoitettava tuensaajille vaihtoehtoinen tapa, jolla nämä voivat toimittaa tukihakemuksen ja/tai maksupyyntön. Toimivaltaisen viranomaisen olisi joka tapauksessa varmistettava, että ilmoitetut pinta-alat digitoidaan.
- (16) Hampun tuotantoon, vapaaehtoiseen tuotantosidonnaiseen tukeen tai puuvillan lajikohtaiseen tukeen liittyvät erityistiedot olisi toimitettava yhdessä yhtenäishakemuksen kanssa tai myöhempänä ajankohtana, jos sen on tietojen luonteen vuoksi tarkoituksenmukaista. Olisi myös säädettävä, että yhtenäishakemuslomakkeessa ilmoitetaan pinta-alat, joille ei haeta tukea. Koska on tärkeää, että tietyistä pinta-alan käytön tyypeistä on käytettävissä yksityiskohtaiset tiedot, kyseisiä käyttötyyppejä koskevat tiedot olisi ilmoitettava erikseen, kun taas muiden tyyppien osalta tiedot voidaan ilmoittaa yhden otsikon alla.
- (17) Jos tuensaajalla on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklassa tarkoitettua, ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin myönnettävää tukea (viherryttämistuki) saadakseen oltava maatalousmaalla ekologinen ala, tuensaajan olisi ilmoitettava ekologinen ala pinta-alaan liittyviä tukijärjestelmiä koskevien tukihakemustensa yhteydessä. Jos osa ekologista alaa koskevista velvoitteista täytetään alueellisella tasolla tai kollektiivisesti, ekologista alaa koskevaa ilmoitusta olisi täydennettävä erillisellä ilmoituksella ekologisista aloista, jotka pannaan täytäntöön alueellisesti tai kollektiivisesti.
- (18) Tehokkaan seurannan ja valvonnan mahdollistamiseksi pienviljelijäjärjestelmään osallistumista koskevassa hakemuksessa olisi oltava viittaus kyseisen tuensaajan jättämään yhtenäishakemukseen. Jotta pienviljelijäjärjestelmään liittyviä erityisedellytyksiä koskevat tarkastukset olisivat tehokkaita, kaikki tarvittavat tiedot olisi toimitettava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 3 kohdassa säädettyä yksinkertaistettua hakumenettelyä noudattaen. Olisi lisäksi selvennettävä, että tuensaajat, jotka päättävät poistua pienviljelijäjärjestelmästä, olisi veloitettava ilmoittamaan asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle hyvissä ajoin, jotta siirtyminen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III ja IV osaston mukaisiin tukiin olisi joustavaa.
- (19) Täydentäviin ehtoihin liittyviä velvoitteita koskevien tarkastusten mahdollistamiseksi myös niiden tuensaajien, joilla on käytössään maatalousmaata mutta jotka eivät hae mitään yhtenäishakemuksella haettavaa suoraa tukea ja/tai maaseudun kehittämistukea, olisi toimitettava tukihakemuslomake. On kuitenkin paikallaan sallia, että jäsenvaltiot voivat vapauttaa tuensaajat tästä velvollisuudesta, jos tiedot ovat jo viranomaisten käytettävissä.
- (20) Hakumenettelyjen yksinkertaistamiseksi jäsenvaltioiden olisi mahdollisuuksien mukaan toimitettava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuensaajalle esitäytetyt lomakkeet, joissa esitetään tarvittavat tiedot, jotta tuensaaja pystyisi toimittamaan asianmukaisen tukihakemuksen tai maksupyyntön. Esitäytetty lomake olisi voitava suunnitella siten, että tuensaajan tarvitsee ainoastaan vahvistaa, ettei edellisenä vuonna toimitetun tukihakemuksen ja/tai hakupyyntön suhteen ole tapahtunut muutoksia.

- (21) Olisi annettava yhteiset säännökset tiedoista, jotka on sisällytettävä eläintukia koskeviin hakemuksiin tai maksu-pyyntöihin, jos jäsenvaltio hakee eläimiin liittyvää vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea tai jättää maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevan hakemuksen.
- (22) Komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 ⁽¹⁾ 53 artiklan 4 kohdan mukaisesti tukia voidaan maksaa eläimiin liittyvän vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen tai maaseudun kehittämistoimenpiteiden puitteissa vain sellaisista eläimistä, jotka on tunnistettu ja rekisteröity asianmukaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston ase-tuksen (EY) N:o 1760/2000 ⁽²⁾ tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004 ⁽³⁾ mukaisesti. Sen vuoksi kyseisten tukijärjestelmien tai tukitoimenpiteiden puitteissa tukihakemuksia tai maksu-pyyntöjä toimittaville tuensaajille olisi annettava pääsy asiaankuuluviin tietoihin hyvissä ajoin.
- (23) On ehdottoman tärkeää, että tuensaajat toimittavat tukioikeuksia koskevat hakemukset ajoissa, jotta jäsenvaltiot voivat vahvistaa tukioikeudet. Sen vuoksi olisi asetettava hakemusten viimeinen jättöpäivä.
- (24) On tarpeen vahvistaa säännöt niitä tilanteita varten, joissa tukioikeuksia on myönnetty aiheuttomasti erityisesti liian suureksi ilmoitettujen määrien perusteella tai joissa tukioikeudet on vahvistettu väärälle tasolle esimerkiksi siitä syystä, että ne on laskettu virheellisen viitemäärän perusteella. Olisi tehtävä selväksi, etteivät tukioikeuksien määrän ja/tai arvon mukautukset saisi johtaa siihen, että jäljelle jäävät tukioikeudet lasketaan järjestelmällisesti uudelleen. Tietyissä tapauksissa aiheuttomasti myönnettyjä tukioikeuksia vastaavat määrät ovat hyvin pieniä mutta niiden perimisestä takaisin aiheutuu huomattavia kustannuksia ja hallinnollista taakkaa. Yksinkertaisuuden vuoksi ja yhtäältä kustannusten ja hallinnollisen taakan ja toisaalta takaisin perittävän määrän tasapainottamiseksi olisi vahvistettava vähimmäismäärä, jota pienempiä määriä ei tarvitse periä takaisin.
- (25) Yhdennetyn järjestelmän kattamia tukijärjestelmiä ja tukitoimenpiteitä koskevien säännösten noudattamista olisi seurattava tehokkaasti. Tätä varten ja jotta seurannan taso olisi yhdenmukainen kaikissa jäsenvaltioissa, on tarpeen esittää yksityiskohtaisesti perusteet ja tekniset menettelyt suorien tukien järjestelmille, maaseudun kehittämistöi-menpiteille ja täydentäville ehdoille vahvistettuja tukikelpoisuusperusteita, sitoumuksia ja muita velvoitteita koskevien hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten suorittamista varten.
- (26) Olisi selvennettävä, että jos esimerkiksi paikalla tehtävissä tarkastuksissa tai viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää päivitetäessä käytetään kuvatulkintaa eikä kuvatulkinta johda vakuuttaviin tuloksiin, olisi tehtävä kenttätarkastuk-sia.
- (27) Ennakoilmoitus tukikelpoisuutta tai täydentävien ehtojen noudattamista koskevista paikalla tehtävistä tarkastuk-sista olisi sallittava vain, jos ilmoitus ei uhkaa mitätöidä tarkastuksia, ja joka tapauksessa olisi sovellettava asian-mukaisia määräaikoja. Jos täydentävien ehtojen kannalta olennaisia säädöksiä tai standardeja koskevien alakohtais-ten erityissääntöjen mukaan paikalla tehtävistä tarkastuksista ei ilmoiteta etukäteen, olisi noudatettava kyseisiä sääntöjä.
- (28) Olisi säädettävä siitä, että jäsenvaltioiden on tarvittaessa yhdisteltävä eri tarkastuksia. Kuitenkin tiettyjen tukitöi-menpiteiden yhteydessä paikalla tehtävät tarkastukset olisi jaettava koko vuodelle, jotta sitoumusten noudattaminen pystytään tarkistamaan. Yksi paikalla tehtävä tarkastus saisi kestää vain niin kauan kuin on tarpeen. Kuitenkin silloin, kun tukikelpoisuusperusteet, sitoumukset tai velvoitteet koskevat jotakin tiettyä ajanjaksoa, paikalla tehtävä tarkastus saattaa edellyttää tuensaajan osalta myöhempiä lisäkäyntejä. Tällaisia tapauksia varten olisi tarkennettava, että paikalla tehtävään tarkastukseen käytettävissä oleva aika olisi rajattava mahdollisimman lyhyeksi ja käyntien määrä mahdollisimman pieneksi.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 639/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 181/2014 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta (EUVL L 181, 20.6.2014, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetukset (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijär-jestelmän käyttöönottoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

- (29) Olisi varmistettava, että kaikkien todettujen noudattamatta jättämisten johdosta toteutetaan asianmukaiset jatkoimet ja että ne otetaan huomioon tukia myönnettäessä. Tässä yhteydessä olisi tukikelpoisuusedellytysten täyttymistä tarkistettaessa otettava huomioon myös kaikki muiden kuin tarkastuksista suoraan vastuussa olevien elinten, yksiköiden ja organisaatioiden raportoimat noudattamatta jättämiset. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että tukien myöntämisestä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat toisilleen kaikista tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten ja muiden velvoitteiden noudattamista koskevien tarkastusten yhteydessä tehdyistä merkityksellisistä havainnoista. Tämä periaate olisi ulotettava koskemaan kaikkia julkisten tai yksityisten sertifiointielinten tekemiä havainnoita, kun on kyse tuensaajista, jotka ovat päättäneet täyttää viherryttämismääränsä sertifiointijärjestelmään kuuluvilla vastaavilla käytännöillä, mistä olisi ilmoitettava viherryttämistuen myöntämisestä vastaavalle viranomaiselle. Lisäksi silloin, kun maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskeissa tarkastuksissa tarkastetaan vastaavia käytäntöjä, kyseisten tarkastusten tulokset olisi ilmoitettava myös muille viranomaisille, joita asia koskee, jotta ne otettaisiin huomioon arvioitaessa myöhemmin tukikelpoisuutta viherryttämistuen saamisen osalta.
- (30) Jotta noudattamatta jättämiset voitaisiin havaita tehokkaasti hallinnollisissa tarkastuksissa, olisi vahvistettava erityisesti ristiintarkastusten sisältöä koskevat säännöt. Kaikkien noudattamatta jättämisten osalta olisi toteutettava jatkoimet asianmukaista menettelyä noudattaen.
- (31) Jos kaksi tai useampia tuensaajia jättää samasta viitelohkosta samaa tukijärjestelmää tai tukitoimenpidettä koskevan tukihakemuksen ja/tai maksupyynnön ja liian suureksi tai päällekkäisesti ilmoitettu kokonaispinta-ala on viljelylohkoille määritellyn sallitun mittapoikkeaman rajoissa, jäsenvaltioiden olisi yksinkertaisuuden vuoksi voitava säätää kyseisten alojen pienentämisestä oikeassa suhteessa. Asianomaisilla tuensaajilla olisi kuitenkin oltava oikeus valittaa tällaisista päätöksistä.
- (32) Olisi määriteltävä tuensaajien vähimmäismäärä, joka eri tukijärjestelmissä on tarkastettava paikalla.
- (33) Tarkastusotos olisi pinta-alaan liittyviä tukijärjestelmiä koskevilla paikalla tehtävissä tarkastuksissa määriteltävä ositetun otannan menetelmällä, jotta hallinnollinen taakka pysyisi oikeasuhtaisena ja paikalla tarkastettavien tuensaajien määrä kohtuullisena. Ositetun otannan menetelmään olisi kuuluttava satunnaisotantaa koskeva osa, jotta virhetaso saataisiin edustavaksi. Viherryttämistukea, eläintukijärjestelmiä tai maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevilla paikalla tehtävissä tarkastuksissa otos olisi kuitenkin valittava osittain riskianalyysin perusteella. Toimivaltaisen viranomaisen olisi vahvistettava riskitekijät alueilla, joilla on suurin virheriski. Riskianalyysin soveltuvuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi riskien arviointiperusteet olisi arvioitava ja saatettava ajan tasalle vuosittain ottaen huomioon kunkin arviointiperusteen merkitys vertaamalla satunnaisesti valittujen ja riskin perusteella valittujen otosten tuloksia keskenään, jäsenvaltion tilanne ja noudattamatta jättämisen luonne.
- (34) Tietyissä tapauksissa on aiheellista tehdä tarkastuksia paikalla ennen kuin kaikki hakemukset on otettu vastaan. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava valita osa tarkastusotoksesta ennen hakuajan päättymistä.
- (35) Paikalla tehtävien tarkastusten tehokkuuden varmistamiseksi on tärkeää, että tarkastukset tekevä henkilöstö on selvillä paikalla tehtävään tarkastukseen valitsemisen syystä. Jäsenvaltioiden olisi säilytettävä tällaiset tiedot.
- (36) Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa todetaan huomattavaa noudattamatta jättämistä, paikalla tehtävien tarkastusten määrää olisi lisättävä seuraavana vuonna, jotta saavutettaisiin riittävä varmuustaso kyseessä olevien tukihakemusten ja maksupyyntöjen oikeellisuudesta.
- (37) On tarpeen vahvistaa edellytykset, joilla tiettyjä tukijärjestelmiä ja tukitoimenpiteitä koskevien paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän vähentämistä voidaan pitää perusteltuna hyvin toimivan hallinnointi- ja valvontajärjestelmän ja hyväksyttävissä rajoissa pysyvien virhetasojen ansiosta.
- (38) Asianmukaisen seurannan ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi pinta-alaan liittyviä tukijärjestelmiä ja maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevien paikalla tehtävien tarkastusten olisi katettava kaikki ilmoitetut viljelylohkot. Tiettyjen maaseudun kehittämistoimenpiteiden yhteydessä paikalla tehtävän tarkastuksen olisi katettava myös muu kuin maatalousmaa. Yhdennetyn järjestelmän täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi sallittava viljelylohkojen tosiasiallisen mittauksen rajoittaminen satunnaisotokseen, joka kattaa 50 prosenttia ilmoitetuista viljelylohkoista. Otokseen perustuvien mittausten tulokset olisi ekstrapoloitava muuhun perusjoukkoon tai mittaukset olisi ulotettava kaikkiin ilmoitettuihin viljelylohkoihin.

- (39) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat paikalla tehtävien tarkastusten osatekijöitä, tukikelpoisuusedellytysten tarkastamista sekä pinta-alan mittaamenetelmiä ja -välineitä, joita jäsenvaltioiden on käytettävä paikalla tehtävissä tarkastuksissa, jotta voidaan varmistaa, että mittauksen laatu vastaa unionin tasolla laadittujen teknisten standardien edellyttämää laatua.
- (40) Olisi vahvistettava edellytykset kaukokartoituksen käytölle paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja säädettävä, että kenttätarkastuksia on tehtävä aina silloin, kun kuvatulkinnalla ei saada selviä tuloksia. Esimerkiksi sääolosuhteiden vuoksi saattaa käydä niin, ettei kaikista lohkoista ole tarpeeksi hyvää kuva-aineistoa kaikkien tukikelpoisuusedellytysten tarkastamista tai pinta-alamittauksen suorittamista varten. Tällaisissa tapauksissa paikalla tehtävä tarkastus olisi toteutettava tai sitä olisi täydennettävä perinteisin keinoin. Lisäksi on aiheellista edellyttää, että kaikkien tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten ja muiden velvoitteiden noudattamista tarkastettaessa käytetään samaa tarkkuustasoa kuin paikalla perinteisin keinoin tehtävässä tarkastuksessa.
- (41) Jotta kansalliset viranomaiset ja unionin toimivaltaiset viranomaiset voisivat toteuttaa jatkotoimet paikalla tehtyjen tarkastusten osalta, kyseisiä tarkastuksia koskevat yksityiskohtaiset tiedot olisi merkittävä tarkastuskertomukseen. Tuensaajalle tai tämän edustajalle olisi annettava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus. Kaukokartoituksena paikalla tehtävien tarkastusten osalta jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää, että tätä mahdollisuutta saa käyttää ainoastaan silloin, kun tarkastuksessa paljastuu noudattamatta jättämisistä. Jos noudattamatta jättämisistä havaitaan, tuensaajan olisi saatava jäljennös kertomuksesta paikalla tehdyn tarkastuksen luonteesta riippumatta.
- (42) Komission asetuksen (EY) N:o 1082/2003 ⁽¹⁾ pohjalta on laadittu erityiset tarkastussäännökset. Silloin kun kyseisen asetuksen nojalla tehdään tarkastuksia, tulokset olisi sisällytettävä tarkastuskertomukseen yhdenmukaisesti järjestelmää varten.
- (43) Eläintukijärjestelmän tai eläimiin liittyvän tukitoimenpiteen soveltamisen valitsevien jäsenvaltioiden osalta olisi tarkennettava kyseisten tukijärjestelmien tai toimenpiteiden nojalla haettua suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea koskevien paikalla tehtävien tarkastusten ajoitus ja vähimmäissisältö. Tällaisten paikalla tehtävien tarkastusten suorittaminen on olennaisen tärkeää, jotta voitaisiin tarkastaa tehokkaasti tukihakemuksissa tai maksupyynnöissä taikka eläimiä koskevaan sähköiseen tietokantaan tehdyissä ilmoituksissa annettujen tietojen paikkansapitävyys. Paikalla tehtävissä eläintukijärjestelmiä tai eläimiin liittyviä tukitoimenpiteitä koskevissa tarkastuksissa olisi tarkastettava erityisesti tukikelpoisuusedellytysten täyttyminen, rekisterimerkintöjen paikkansapitävyys ja mahdolliset eläinpassit.
- (44) Jotta toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ja unionin toimivaltaiset viranomaiset voisivat toteuttaa jatkotoimet paikalla tehtyjen tarkastusten osalta, kyseisiä tarkastuksia koskevat yksityiskohtaiset tiedot olisi merkittävä tarkastuskertomukseen. Tuensaajalle tai tämän edustajalle olisi annettava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus tarkastuksen aikana. Jos noudattamatta jättämisistä havaitaan, tuensaajan olisi saatava jäljennös kertomuksesta paikalla tehdyn tarkastuksen luonteesta riippumatta.
- (45) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi olisi vahvistettava säännöt sellaisen järjestelmän toteuttamista varten, jota jäsenvaltioiden olisi käytettävä hampun tetrahydrokannabinolipitoisuuden toteamiseksi.
- (46) Jotta kuidun tuotantoon tarkoitettua hampua koskevien velvoitteiden noudattamista voitaisiin valvoa tehokkaasti, on tarpeen säätää kukinnan jälkeisestä ajanjaksosta, jonka aikana tällaista hampua ei saa korjata.
- (47) Yhdenmukaisen järjestelmän soveltamisalaan kuulumattomien maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta tarvitaan yksityiskohtaisempia sääntöjä hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten organisoimista ja hallinnollisten seuraamusten laskemista varten.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1082/2003, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2003, yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 täytäntöönpanemiseksi tarkastusten vähimmäistason osalta tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän puitteissa (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 9).

- (48) Kyseisten toimenpiteiden erityispiirteiden vuoksi hallinnollisilla tarkastuksilla olisi tarkastettava unionin lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön sekä sovellettavan maaseudun kehittämissuunnitelman vaatimusten noudattaminen, ja ne olisi kohdistettava kaikkiin sellaisiin tukikelpoisuusperusteisiin, sitoumuksiin ja muihin velvoitteisiin, jotka kyseisillä tarkastuksilla on mahdollista tarkastaa. Investointitoimien toteutumisen tarkastamiseksi hallinnollisiin tarkastuksiin olisi tavallisesti sisällyttävä tuettuun toimeen tai investointikohteeseen kohdistuva tarkastuskäynti.
- (49) Paikalla tehtävät tarkastukset olisi organisoitava satunnaisotoksen ja riskiin perustuvan otoksen pohjalta. Satunnaisotoksen osuuden olisi oltava tarpeeksi suuri edustavan virhetason aikaansaamiseksi.
- (50) Tarkastusten riittävyyden varmistamiseksi olisi paikalla tehtäviä tarkastuksia varten määriteltävä tarkastusten vähimmäismäärä. Tätä määrää olisi lisättävä, jos tarkastuksissa paljastuu huomattavaa noudattamatta jättämistä. Samoin jäsenvaltioiden olisi voitava vähentää kyseistä määrää, jos virhetasot ovat alle olennaisuusrajan ja hallinto- ja valvontajärjestelmät toimivat asianmukaisesti.
- (51) Paikalla tehtävien tarkastusten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen määritellä kyseisten tarkastusten sisältö.
- (52) Investointitoimille olisi tehtävä jälkitarkastukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽¹⁾ 71 artiklassa määritellyn pysyvyytsuorituksen noudattamisen tarkastamiseksi. Näiden tarkastusten perusta ja sisältö olisi täsmennettävä.
- (53) Kokemus on osoittanut, että tiettyjä erityisiä maaseudun kehittämistoimenpiteitä ja jäsenvaltioiden aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen liittyviä menoja varten tarvitaan erityisiä valvontasäännöksiä.
- (54) Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 mukaan hallinnollisia seuraamuksia ei määrätä, jos noudattamatta jättäminen on luonteeltaan vähäistä, myös kynnysarvolla ilmaistuna. Tiettyjen maaseudun kehittämistoimenpiteiden yhteydessä olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt siitä, miten noudattamatta jättäminen määritellään vähäiseksi, myös siitä, miten asetetaan määrällinen kynnysarvo, joka ilmaistaan tukikelpoisen määrän prosenttiosuutena. Kyseinen kynnysarvo olisi määriteltävä, ja sen ylityksessä olisi sovellettava oikeasuhteista hallinnollista seuraamusta.
- (55) Erilaisten täydentäviin ehtoihin liittyvien velvoitteiden noudattamisen seuraaminen edellyttää valvontajärjestelmän perustamista ja asianmukaisten hallinnollisten seuraamusten ottamista käyttöön. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden eri viranomaisten on ilmoitettava tiedot muun muassa tukihakemuksista, tarkastusotoksista ja paikalla tehtyjen tarkastusten tuloksista. Olisi säädettävä kyseisen järjestelmän peruspiirteistä.
- (56) Asetuksella (EU) N:o 1306/2013 otetaan käyttöön täydentäviin ehtoihin liittyviä velvoitteita tuensaajille, jotka saavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisia suoria tukia, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽²⁾ 46 ja 47 artiklan mukaisia viinialan tukia tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ⁽³⁾ 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan tai 28–31, 33 ja 34 artiklan mukaisia vuosipalkkioita, ja säädetään vähennysten ja poissulkemisten järjestelmästä, jota sovelletaan, jos velvoitteita ei täytetä. Kyseisen järjestelmän yksityiskohdat olisi vahvistettava.
- (57) Täydentäviä ehtoja koskevat tarkastukset voidaan saattaa päätökseen ennen kuin asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitettuja tukia vuosipalkkiot on otettu vastaan tai sen jälkeen. Erityisesti, jos kyseisiä tarkastuksia ei voida saattaa päätökseen ennen kuin mainitut tukit ja vuosipalkkiot on otettu vastaan, tuensaajan maksettavaksi hallinnollisen seuraamisen johdosta tuleva määrä olisi perittävä takaisin tämän asetuksen mukaisesti tai tasauksella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, yhteenkuuluvuudenrahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

- (58) Olisi vahvistettava säännöt viranomaisista, jotka vastaavat täydentäviin ehtoihin liittyviä velvoitteita koskevasta valvontajärjestelmästä jäsenvaltioissa.
- (59) Olisi vahvistettava tarkastusten vähimmäismäärä täydentäviin ehtoihin liittyvien velvoitteiden noudattamisen tarkastamista varten. Kyseiseksi tarkastusten määräksi olisi vahvistettava vähintään 1 prosentti kunkin valvontaviranomaisen toimivalta-alueeseen kuuluvien, asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitettujen tuensaajien kokonaismäärästä, ja tämä määrä olisi valittava tarkoituksenmukaisen riskianalyysin perusteella.
- (60) Tarkastusotoksen laskemiseksi asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 29 artiklassa tarkoitetun henkilöryhmän erityistapauksessa jäsenvaltioille olisi annettava joustonvaraa päättää, tarkastellaanko ryhmää kokonaisuutena vai jokaista sen jäsentä erikseen.
- (61) Jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus noudattaa tarkastusten vähimmäismäärää kunkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen tasolla, maksajaviraston tasolla taikka säädöksen tai standardin tai säädös- tai standardiryhmän tasolla.
- (62) Jos säädökseen tai standardeihin sovellettavassa erityislainsäädännössä säädetään tarkastusten vähimmäismäärästä, jäsenvaltioiden olisi noudatettava kyseisiä määriä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin saatava soveltaa täydentäviä ehtoja koskeviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin yhtenäistä tarkastusten määrää. Jos jäsenvaltio käyttää tätä mahdollisuutta, kaikista alakohtaisen lainsäädännön mukaisissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa havaituista noudattamatta jättämisistä olisi ilmoitettava ja niiden osalta olisi toteutettava jatkotoimet täydentävien ehtojen puitteissa.
- (63) Kun kyseessä ovat täydentäviin ehtoihin liittyvät velvoitteet neuvoston direktiivin 96/22/EY⁽¹⁾ yhteydessä, olisi yksinkertaisuuden vuoksi katsottava, että tässä asetuksessa asetettu vähimmäismäärää koskeva vaatimus täyttyy, kun sovelletaan seurantasuunnitelmien otoskokoja.
- (64) Jäsenvaltioille olisi annettava riittävästi joustonvaraa tarkastusten vähimmäismäärän saavuttamiseksi, ja tätä varten niiden olisi voitava käyttää muiden paikalla tehtävien tarkastusten tuloksia tai vaihtaa tuensaajia.
- (65) Valvontajärjestelmän heikentymisen estämiseksi etenkin silloin, kun valitaan otosta täydentäviä ehtoja koskeviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin, tarkastuksen vähimmäisotosta laskettaessa ei saisi ottaa huomioon vähimmäissäännön osalta tehtäviä seurantatarkastuksia, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdassa.
- (66) Jos täydentävien ehtojen osalta todetaan merkitsevää noudattamatta jättämistä, paikalla tehtävien tarkastusten määrää olisi lisättävä seuraavana vuonna, jotta kyseessä olevien tukihakemusten oikeellisuudesta saavutettaisiin hyväksyttävä varmuustaso. Lisätarkastukset olisi kohdistettava kyseessä oleviin säädöksiin tai standardeihin.
- (67) Kun vähimmäissääntöä sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on tärkeää vahvistaa tuensaajien prosenttiosuus, joka olisi tarkastettava sen toteutukseksi, että havaitut noudattamatta jättämiset on korjattu.
- (68) Tarkastusotos täydentävien ehtojen noudattamisen tarkastamista varten olisi valittava osittain riskianalyysin ja osittain satunnaisotannon perusteella. Toimivaltaisen viranomaisen olisi vahvistettava riskitekijät, koska sillä on paremmat edellytykset valita merkitykselliset riskitekijät. Soveltuvan ja tehokkaan riskianalyysin varmistamiseksi analyysin tehokkuutta olisi arvioitava ja analyysi olisi päivitettävä vuosittain siten, että otetaan huomioon kunkin riskitekijän merkitys, verrataan satunnaisotannon ja riskiin perustuvan otannon tuloksia keskenään ja otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion tilanne.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3).

- (69) Täydentävien ehtojen noudattamista koskevien paikalla tehtävien tarkastusten otoksen valintaa voidaan parantaa sallimalla jäsenvaltioiden ottaa huomioon riskianalyysi, joka koskee tuensajaan osallistumista asetuksen (EU) N:o 1306/2013 12 artiklassa säädettyyn maatalojen neuvontajärjestelmään sekä tuensajien osallistumista asiaankuuluviin sertifiointijärjestelmiin. Samalla kun osallistuminen otetaan huomioon, olisi kuitenkin osoitettava, että kyseisiin järjestelmiin osallistuvat tuensajat edustavat pienempää riskiä kuin järjestelmiin osallistumattomat tuensajat.
- (70) Tietyissä tapauksissa on aiheellista tehdä paikalla täydentäviin ehtoihin liittyviä tarkastuksia jo ennen kuin kaikki hakemukset on otettu vastaan. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava valita tarkastusotos osittain ennen hakuaajan päättymistä.
- (71) Yleinen sääntö on, että tarkastusotos täydentävien ehtojen noudattamisen tarkastamista varten olisi valittava kaikkien niiden asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitettujen tuensajien joukosta, joiden osalta kyseessä oleva toimivaltainen valvontaviranomainen on vastuussa. Tästä säännöstä poiketen otokset voidaan valita erikseen kustakin kolmesta tuensajaluokasta. Jäsenvaltioiden olisi voitava valita tarkastusotos käyttäen perustana tukikelpoisuusperusteita koskeviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin valittuja tuensajia koskevia otoksia. Lisäksi menettelyjen yhdistelmä olisi sallittava vain siinä tapauksessa, että se parantaa valvontajärjestelmän tehokkuutta.
- (72) Jos paikalla tehtäviin tarkastuksiin valitaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 29 artiklassa tarkoitettu henkilöryhmä, olisi varmistettava, että asianomaisten vaatimusten ja standardien noudattaminen tarkastetaan sen jokaisen jäsenen osalta.
- (73) Täydentäviä ehtoja koskevat paikalla tehtävät tarkastukset edellyttävät yleensä useita käyntejä samalle tilalle. Tarkastuksista tuensajille ja viranomaisille aiheutuvan taakan vähentämiseksi olisi oltava mahdollista rajoittaa tarkastukset yhteen käyntiin. Tarkastuskäynnin ajankohta olisi täsmennettävä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että vaatimusten ja standardien noudattamista koskeva edustava ja tehokas tarkastus tehdään saman kalenterivuoden aikana.
- (74) Paikalla tehtävien tarkastusten rajoittaminen vähintään puolet kyseessä olevista lohkoista käsittävään otokseen ei saisi tarkoittaa sitä, että mahdollista asiaankuuluvaa seuraamusta supistetaan samassa suhteessa.
- (75) Täydentäviä ehtoja koskevien paikalla tehtävien tarkastusten yksinkertaistamiseksi ja olemassa olevan tarkastuskaasiteetin käyttämiseksi paremmin olisi oltava mahdollista korvata tiloilla tehtävät tarkastukset hallinnollisilla tarkastuksilla, jos ne ovat vähintään yhtä tehokkaita kuin tarkastukset, jotka paikalla tehtäisiin.
- (76) Lisäksi jäsenvaltioiden olisi täydentäviin ehtoihin liittyviä tarkastuksia paikalla tehdessään voitava käyttää tiettyihin vaatimuksiin tai standardeihin liittyviä puolueettomia indikaattoreita. Kyseisten indikaattoreiden olisi kuitenkin kytkeydyttävä suoraan vaatimuksiin tai standardeihin, joita ne koskevat, ja niiden olisi katettava kaikki tarkastettavat näkökohdat.
- (77) Paikalla tehtävät tarkastukset olisi tehtävä sen kalenterivuoden aikana, jona asianomaiset tukihakemukset ja maksupyynnöt on jätetty. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan mukaisesti viinialan tukijärjestelmiin liittyvien hakijoiden osalta kyseiset tarkastukset voidaan tehdä milloin tahansa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ilmoitetun ajanjakson aikana.
- (78) Olisi vahvistettava säännöt täydentäviä ehtoja koskevien yksityiskohtaisten erityisten tarkastuskertomusten laatimiseksi. Kentällä toimivien erikoistuneiden tarkastajien olisi ilmoitettava havainnoistaan ja niiden vakavuudesta, jotta maksajavirasto voi tehdä niihin liittyvät vähennykset tai tapauksen mukaan päättää poissulkemisista asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa lueteltujen tukien ja vuosipalkkioiden osalta.
- (79) Paikalla tehtävän tarkastuksen tehokkuuden varmistamiseksi on tärkeää, että tarkastukset tekevä henkilöstö on selvillä siitä, miksi kyseinen tuensaja on valittu paikalla tehtävän tarkastuksen kohteeksi. Jäsenvaltioiden olisi säilytettävä tällaiset tiedot.

- (80) Tiedot täydentäviä ehtoja koskevien tarkastusten tuloksista olisi saatettava kaikkien niiden maksajavirastojen saataville, jotka vastaavat täydentäviä ehtoja koskevien vaatimusten alaisten eri tukien hallinnoinnista, jotta sovellettaisiin tarkoituksenmukaisia vähennyksiä havaintojen edellyttämällä tavalla.
- (81) Tuensaajille olisi ilmoitettava mahdollisesta paikalla tehdyn tarkastuksen tuloksena todetusta noudattamatta jättämisestä. On aiheellista säätää määräajasta, jonka kuluessa tuensaajien olisi saatava kyseinen tieto. Ei kuitenkaan saisi olla mahdollista, että asianomaiset tuensaajat välttyvät todetun noudattamatta jättämisen seuraamuksilta, jos kyseinen määräaika ylittyy.
- (82) Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdassa säädetyn vähimmäissäännön ja 99 artiklan 2 kohdassa säädetyn varhaisvaroitusjärjestelmän osalta olisi selvennettävä, että velvoitetta ilmoittaa tuensaajalle korjaavista toimista ei sovelleta, jos tuensaaja on jo toteuttanut välittömiä toimia.
- (83) Olisi vahvistettava noudattamatta jättämisen korjaamista koskevista vaatimuksista tilanteissa, joissa jäsenvaltio päättää olla soveltamatta noudattamatta jättämiseen hallinnollisia seuraamuksia asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdassa ja 99 artiklan 2 kohdassa säädetyn mukaisesti.
- (84) Tarkastukseen osallistuvien osapuolten välisen tiedonkulun parantamiseksi olisi säädettävä siitä, että asiaankuuluvat todistusasiakirjat lähetetään pyydettyessä maksajavirastolle tai koordinoivalle viranomaiselle tai saatetaan näiden käytettäväksi.
- (85) Niiden asiaankuuluvien tukihakemusten tai maksupyyntöjen osalta, jotka on jätetty sen kalenterivuoden aikana, jolta havainto on, hallinnollista seuraamusta olisi sovellettava tuensaajalle myönnettyyn tai myönnettävään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa lueteltujen tukien kokonaismäärään. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan mukaisia viinialan tukijärjestelmiä koskevien hakijoiden osalta hallinnollista seuraamusta olisi sovellettava kyseisten artiklojen mukaisia tukijärjestelmiä koskevan hakemuksen perusteella saatua kokonaismäärään. Rakennemuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevan toimenpiteen osalta kokonaismäärä olisi jaettava kolmella.
- (86) Jos kyseessä on asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 29 artiklassa tarkoitettu henkilöryhmä, ryhmän jäsenen noudattamatta jättämiseen liittyvä vähennys olisi laskettava asiaankuuluvien täydentäviä ehtoja koskevien säännösten mukaisesti. Tulokseksi saatua vähennysprosenttia olisi sovellettava ottaen huomioon, että täydentäviin ehtoihin liittyvät velvoitteet ovat yksilökohtaisia, ja suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Olisi kuitenkin jätettävä jäsenvaltioiden päätettäväksi, olisiko kyseistä vähennystä sovellettava ryhmään vai ainoastaan niihin jäseniin, jotka eivät ole noudattaneet vaatimuksia.
- (87) Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset menettely- ja tekniset säännöt täydentäviin ehtoihin liittyviä velvoitteita koskevien hallinnollisten seuraamusten laskemiseksi ja soveltamiseksi.
- (88) Vähennykset ja poissulkemiset olisi arvioitava tapahtuneen noudattamatta jättämisen vakavuuden mukaan, ja niillä olisi voitava sulkea tuensaaja jopa kokonaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa lueteltujen tukien ulkopuolelle seuraavana kalenterivuonna.
- (89) Suorien tukien komitea ja maaseudun kehittämiskomitea eivät ole antaneet lausuntoa puheenjohtajan asettamassa määräajassa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamista koskevat säännöt seuraavien osalta:

- a) ilmoitukset, jotka jäsenvaltioiden on annettava komissiolle unionin taloudellisten etujen suojaamista koskevien velvoitteidensa mukaisesti;
- b) hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten ja muiden velvoitteiden noudattamisen osalta;

- c) paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäistaso sekä velvollisuus nostaa kyseistä tasoa ja mahdollisuus alentaa sitä;
- d) raportointi tehdyistä tarkastuksista ja todentamisista ja niiden tuloksista;
- e) viranomaiset, joiden vastuulla on vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten suorittaminen ja kyseisten tarkastusten sisältö;
- f) erityiset tarkastustoimenpiteet ja -menetelmät hampun tetrahydrokannabinolitasojen määrittämiseksi;
- g) järjestelmän perustaminen ja toiminta hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden tarkastamiseksi puuvillan lajikohtaista tukea varten;
- h) tapaukset, joissa tukihakemuksia ja maksupyynnöitä tai mitä tahansa muita tiedonantoja, hakemuksia tai pyyntöjä voidaan korjata ja oikaista niiden toimittamisen jälkeen;
- i) tukien osittaisen tai täysimääräisen peruutuksen soveltaminen ja laskeminen;
- j) aiheettomasti suoritettujen maksujen ja aiheettomasti myönnettyjen tukioikeuksien takaisinperintä, seuraamukset ja korkojen soveltaminen;
- k) hallinnollisten seuraamusten soveltaminen ja laskeminen;
- l) noudattamatta jättämisen määrittely vähäiseksi;
- m) tukihakemukset, maksupyynnöt sekä tukioikeuksia koskevat hakemukset mukaan luettuna hakemusten viimeinen jättöpäivä, hakemuksiin sisällytettävien tietojen vähimmäismäärää koskevat vaatimukset, tukihakemusten muuttamista ja peruuttamista koskevat säännökset, vapautus tukihakemusten toimittamista koskevasta vaatimuksesta sekä säännökset, joilla jäsenvaltioille sallitaan yksinkertaistettujen menettelyjen soveltaminen;
- n) tarkastusten tekeminen sen todentamiseksi, että velvoitteita noudatetaan ja tukihakemuksessa tai maksupyynnössä ilmoitetut tiedot ovat oikeita ja täydellisiä mukaan luettuina paikalla tehtävien tarkastusten osalta sallittuja mittapoikkeamia koskevat säännöt;
- o) tekniset eritelmät, jotka ovat tarpeen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 V osaston II luvun yhtenäistä täytäntöönpanoa varten;
- p) tilojen siirto;
- q) ennakkomaksut;
- r) täydentäviin ehtoihin liittyviä velvoitteita koskevien tarkastusten tekeminen, myös ottaen huomioon viljelijän osallistuminen maatilojen neuvontajärjestelmään ja sertifiointijärjestelmään;
- s) hallinnollisten seuraamusten soveltaminen ja laskeminen täydentäviin ehtoihin liittyvien velvoitteiden yhteydessä, myös siltä osin kuin tuensaajana on henkilöryhmä.

2 artikla

Tietojen vaihto suoran tuen hakemuksista, maaseudun kehittämistukea koskevista hakemuksista, maksupyynnöistä ja muista ilmoituksista

1. Tukijärjestelmien ja tukitoimenpiteiden hallinnoimiseksi asianmukaisesti olisi sellaisen jäsenvaltion, jossa useampi kuin yksi maksajavirasto vastaa suorien tukien ja maaseudun kehittämistoimenpiteiden hallinnoimisesta saman tuensaajan osalta, toteutettava tarvittaessa asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että suoran tuen hakemuksissa, maaseudun kehittämistukea koskevissa hakemuksissa, maksupyynnöissä ja muissa ilmoituksissa vaaditut tiedot saatetaan kaikkien asianomaisten maksajavirastojen käytettäväksi.

2. Jos tarkastuksia ei tee vastuussa oleva maksajavirasto, asianomaisten jäsenvaltion on varmistettava, että maksajavirasto saa riittävät tiedot tehdyistä tarkastuksista ja niiden tuloksista. Maksajaviraston on itse määriteltävä tarvitsemansa tiedot.

3 artikla

Suoran tuen hakemusten, maaseudun kehittämistukea koskevien hakemusten, maksupyyntöjen ja muiden ilmoitusten peruuttaminen

1. Suoran tuen hakemus, maaseudun kehittämistukea koskeva hakemus, maksupyyntö tai muu ilmoitus voidaan peruuttaa kirjallisesti osittain tai kokonaan milloin tahansa. Toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä tiedot tällaisesta peruutuksesta.

Jos jäsenvaltio käyttää 21 artiklan 3 kohdassa säädettyjä mahdollisuuksia, se voi säätää, että kirjallinen peruutus voidaan korvata eläimiä koskevaan sähköiseen tietokantaan tehdyllä tilalta poistettua eläintä koskevalla ilmoituksella.

2. Jos toimivaltainen viranomainen on jo ilmoittanut tuensaajalle 1 kohdassa tarkoitetuissa asiakirjoissa olevista noudattamatta jättämisistä tai jos toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut tuensaajalle aikomuksestaan tehdä tarkastus paikalla ja kyseisessä paikalla tehtävässä tarkastuksessa paljastuu noudattamatta jättäminen, peruutuksia ei sallita asiakirjojen niiden osien suhteen, joita noudattamatta jättäminen koskee.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaiset peruutukset asettavat tuensaajan asemaan, jossa hän oli ennen kyseessä olevien asiakirjojen tai niiden osan toimittamista.

4 artikla

Ilmeisten virheiden korjaaminen ja oikaiseminen

Tuensaajan toimittamia suoran tuen hakemuksia, maaseudun kehittämistukea koskevia hakemuksia, maksupyyntöjä tai mitä tahansa niitä tukevia asiakirjoja voidaan korjata tai oikaista milloin tahansa niiden jättämisen jälkeen, jos toimivaltainen viranomainen tunnistaa tapauksen kokonaisarvioinnin perusteella ilmeisiä virheitä, ja edellyttäen, että tuensaaja on toiminut vilpittömässä mielessä.

Toimivaltainen viranomainen voi tunnistaa ilmeiset virheet vain, jos ne ovat suoraan tunnistettavissa ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuissa asiakirjoissa ilmoitettuja tietoja koskevassa aineistotarkastuksessa.

5 artikla

Vähennyksen, epäämisten, peruutusten ja seuraamusten soveltaminen

Jos noudattamattajättämistapaukseen, johon sovelletaan seuraamuksia komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014⁽¹⁾ IV osaston II luvun mukaisesti, liittyy myös peruutuksia tai seuraamuksia kyseisen asetuksen II osaston III ja IV luvun tai III osaston mukaisesti,

- a) delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 II osaston III ja IV luvussa tai III osastossa säädettyjä vähennyksiä, epäämisiä, peruutuksia tai seuraamuksia sovelletaan suoria tukia koskeviin järjestelmiin tai maaseudun kehittämistoimenpiteisiin yhdennetyn järjestelmän puitteissa;
- b) delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 IV osaston II luvussa säädettyjä seuraamuksia sovelletaan niiden kyseiselle tuensaajalle asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklan mukaisesti myönnettävien tukien kokonaismäärään, joita a alakohdassa tarkoitettujen vähennykset, epäämiset, peruutukset tai seuraamukset eivät koske.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vähennyksiä, epäämisiä, peruutuksia ja seuraamuksia sovelletaan tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muista unionin säännöksistä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien lisäseuraamusten soveltamista.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 640/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäämis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta (EUVL L 181, 20.6.2014, s. 48).

6 artikla

Kutakin suorien tukien järjestelmää tai maaseudun kehittämistoimenpidettä koskevien vähennysten, epäämisten, peruutusten ja seuraamusten järjestys

1. Tuensaajalle jonkin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I luetellun järjestelmän mukaisesti myönnettävän tuen määrän päättävät jäsenvaltiot kyseisellä asetuksella sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 228/2013 ⁽¹⁾ unionin syrjäisimpiä alueita koskeville ohjelmille ja Euroopan parlamentin ja neuvoston ja asetuksella (EU) N:o 229/2013 ⁽²⁾ Egeanmeren pieniä saaria koskeville ohjelmille vahvistettujen edellytysten mukaisesti.
2. Kutakin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I lueteltua järjestelmää sekä kutakin maaseudun kehittämistoimenpidettä koskevat vähennykset, peruutukset ja seuraamukset lasketaan delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 6 alakohdassa määritellyn yhdennetyn järjestelmän puiteissa seuraavassa järjestyksessä:
 - a) delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 II osaston IV luvussa säädettyjä vähennyksiä ja seuraamuksia, kyseisen asetuksen 16 artiklassa tarkoitettuja seuraamuksia lukuun ottamatta, sovelletaan kaikkiin noudattamattajättämistapauksiin;
 - b) a alakohdan soveltamisen tuloksena saatua määrää käytetään perustana laskettaessa delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 III osastossa säädettyjä epäämisiä;
 - c) b alakohdan soveltamisen tuloksena saatua määrää käytetään perustana laskettaessa vähennyksiä, joita sovelletaan, jos hakemus on jätetty myöhässä delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 13 tai 14 artiklan mukaisesti;
 - d) c alakohdan soveltamisen tuloksena saatua määrää käytetään perustana laskettaessa vähennyksiä, joita sovelletaan, jos viljelylohkoja on jätetty ilmoittamatta delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 16 artiklan mukaisesti;
 - e) d alakohdan soveltamisen tuloksena saatua määrää käytetään perustana laskettaessa delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 III osastossa säädettyjä peruutuksia;
 - f) e alakohdan soveltamisen tuloksena saatua määrää käytetään perustana sovellettaessa
 - i) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 51 artiklan 2 kohdassa säädettyä lineaarista vähennystä;
 - ii) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 51 artiklan 3 kohdassa säädettyä lineaarista vähennystä;
 - iii) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 65 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädettyä lineaarista vähennystä;
 - iv) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 65 artiklan 4 kohdassa säädettyä lineaarista vähennystä;
 - v) lineaarista vähennystä, jota on sovellettava, jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 41 artiklan mukaisesti maksettavat tuet ylittävät saman asetuksen 42 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun kansallisen enimmäismäärän.
3. Edellä olevan 2 kohdan f alakohdan soveltamisen tuloksena saatua määrää käytetään perustana sovellettaessa
 - a) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 11 artiklassa säädettyä tukien vähennystä;
 - b) lineaarisen vähennyksen prosenttia, joka on vahvistettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 7 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
 - c) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 8 artiklassa tarkoitettua mukautusastetta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

4. Edellä olevan 3 kohdan soveltamisen tuloksena saatua tukimäärää käytetään perustana laskettaessa delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 IV osaston II luvun mukaisesti täydentävien ehtojen noudattamatta jättämiseen sovellettavia vähennyksiä.

7 artikla

Aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintä

1. Tuensaajan on maksettava takaisin aiheettomasti maksetut määrät sekä 2 kohdan mukaisesti laskettu korko, jos sitä sovelletaan.

2. Korko lasketaan tuensaajalle perintämääräyksessä ilmoitetun maksumääräajan, joka voi olla enintään 60 päivän kuluuttua, ja palautus- tai vähennyspäivän väliselle ajalle.

Sovellettava korko lasketaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, mutta se ei saa olla alempi kuin kansallisten säännösten mukaisesti määrien takaisinperinnässä sovellettava korko.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua takaisinmaksuvelvollisuutta ei sovelleta, jos maksu on suoritettu toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen tekemän virheen johdosta eikä tuensaaja ole voinut kohtuudella havaita virhettä.

Kuitenkin siinä tapauksessa, että virhe liittyy kyseisen maksun laskemisen kannalta merkityksellisiin tosiseikkoihin, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan vain, jos takaisinperintäpäätöksestä ei ollut ilmoitettu 12 kuukauden kuluessa maksusta.

8 artikla

Tilojen siirto

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan

- a) 'tilan siirrolla' asianomaisten tuotantoyksiköiden myyntiä, vuokrausta tai muulla samankaltaisella liiketoimella tapahtuvaa siirtoa;
- b) 'luopujalla' tuensaajaa, jonka tila siirretään toiselle tuensaajalle;
- c) 'tilan jatkajalla' tuensaajaa, jolle tila siirretään.

2. Jos tila siirretään kokonaisuudessaan yhdeltä tuensaajalta toiselle tuensaajalle suoran tuen hakemuksen, maaseudun kehittämistukea koskevan hakemuksen tai maksupyynnön jättämisen jälkeen ja ennen kuin kaikki suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen myöntämisedellytykset ovat täyttyneet, luopujalle ei myönnetä siirretyn tilan osalta suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea.

3. Luopujalle haettu suora tuki tai hänen pyytämänsä maksu myönnetään tilan jatkajalle, jos

- a) tilan jatkaja ilmoittaa siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltion asettaman määräajan kuluessa ja hakee suoran tuen ja/tai maaseudun kehittämistuen maksamista;
- b) tilan jatkaja esittää kaikki toimivaltaisen viranomaisen vaatimat todisteet;
- c) kaikki suoran tuen ja/tai maaseudun kehittämistuen myöntämisedellytykset täyttyvät siirretyn tilan osalta.

4. Kun tilan jatkaja ilmoittaa tilan siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle ja hakee suoran tuen ja/tai maaseudun kehittämistuen maksamista 3 kohdan a alakohdan mukaisesti

- a) kaikki suoran tuen hakemukseen, maaseudun kehittämistukea koskevaan hakemukseen tai maksupyyntöön perustuvat luopujan ja toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisesta suhteesta johtuvat luopujan oikeudet ja velvollisuudet on siirrettävä tilan jatkajalle;
 - b) kaikki luopujan ennen tilan siirtoa tekemät suoran tuen ja/tai maaseudun kehittämistuen myöntämiseksi tarvittavat toimet ja kaikki hänen tekemänsä ilmoitukset on luettava asiaankuuluvia unionin sääntöjä sovellettaessa tilan jatkajaa koskeviksi;
 - c) siirrettyä tilaa on tarvittaessa pidettävä erillisenä tilana kyseisen hakuvuoden osalta.
5. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa päättää myöntää suoran tuen ja/tai maaseudun kehittämistuen luopujalle. Tällaisessa tapauksessa
- a) tilan jatkajalle ei myönnetä suoraa tukea eikä maaseudun kehittämistukea;
 - b) jäsenvaltiot soveltavat 2, 3 ja 4 kohdassa esitettyjä vaatimuksia soveltuvin osin.

9 artikla

Ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä heinäkuuta edeltävältä vuodelta valvontatiedot ja -tilastot kaikkien yhdenntetyn järjestelmän soveltamisalaan kuuluvien suoran tuen järjestelmien, maaseudun kehittämistoimenpiteiden sekä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklassa tarkoitettujen viinialan teknisen avun ja tukijärjestelmien osalta, erityisesti
- a) yksittäisten tuensaajien osalta tiedot tukihakemuksista ja maksupyynnöistä, ilmoitetut pinta-alat ja eläinmäärät ja/tai pinta-alat ja eläinmäärät, joille tukea on haettu, sekä tiedot paikalla tehdyistä tarkastuksista ja jälkitarkastuksista;
 - b) tapauksen mukaan täydentävien ehtojen noudattamista koskevien tarkastusten tulokset mukaan luettuina asiaankuuluvat vähennykset ja poissulkemiset.
- Kyseinen ilmoitus on tehtävä sähköisesti käyttäen komission jäsenvaltioiden käytettäväksi valvontatietojen ja -tilastojen siirtoa varten asettamia teknisiä eritelmiä.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä heinäkuuta 2015 kertomus, jossa esitetään täydentäviin ehtoihin liittyvien vaatimusten noudattamisen valvomiseksi valitut vaihtoehdot sekä täydentäviin ehtoihin liittyviä vaatimuksia ja standardeja koskevista tarkastuksista vastaavat toimivaltaiset valvontaelimet. Kyseisessä kertomuksessa annettuihin tietoihin myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava viipymättä.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä heinäkuuta kertomus, jossa esitetään vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen hallinnoimiseksi ja valvomiseksi edellisen kalenterivuoden osalta toteutetut toimenpiteet.
4. Yhdenntetyn järjestelmän osaksi perustettua sähköistä tietokantaa käytetään tukena toimitettaessa komissiolle alakohtaisten sääntöjen edellyttämiä tietoja.

II OSASTO

YHDENNETTY HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄ

I LUKU

Yleiset säännöt

10 artikla

Suoria tukia koskevat ennakkomaksut

Jäsenvaltiot voivat maksaa tuensaajille suoria tukia ennakkomaksuina soveltamatta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 8 artiklassa tarkoitettua rahoituskurin mukautusastetta tietyin vuoden tukihakemusten osalta. Tuensaajille 1 päivästä joulukuuta alkaen myönnettävässä loppumaksussa otetaan huomioon tuolloin sovellettava rahoituskurin mukautusaste vastaavan kalenterivuoden suorien tukien koko määrän osalta.

II LUKU

Tukihakemukset ja maksupyynnöt

1 j a k s o

Yhteiset säännökset

11 artikla

Menettelyjen yksinkertaistaminen

1. Jollei asetuksissa (EU) N:o 1305/2013, (EU) N:o 1306/2013 ja (EU) N:o 1307/2013, delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 640/2014 tai tässä asetuksessa toisin säädetä, jäsenvaltiot voivat sallia tai edellyttää, että kaikenlaiset tämän asetuksen nojalla sekä tuensaajalta viranomaisille että päinvastaiseen suuntaan annettavat tiedonannot toimitetaan sähköisessä muodossa edellyttäen, ettei tästä aiheudu syrjintää tuensaajien välillä ja että toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet erityisesti sen varmistamiseksi, että

- a) tuensaaja tunnistetaan yksiselitteisesti;
- b) tuensaaja täyttää kaikki asianomaista suorien tukien järjestelmää tai maaseudun kehittämistoimenpidettä koskevat vaatimukset;
- c) toimitetut tiedot ovat luotettavia asianomaisen suorien tukien järjestelmän tai maaseudun kehittämistoimenpiteen moitteettoman hallinnon varmistamiseksi; jos käytetään delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 9 alakohdassa määriteltyyn eläimiä koskevaan sähköiseen tietokantaan sisältyviä tietoja, tietokannan varmuuden ja käytön on oltava riittäviä asianomaisen suorien tukien järjestelmän tai maaseudun kehittämistoimenpiteen hallinnoimiseksi moitteettomasti;
- d) jos liiteasiakirjoja ei voida toimittaa sähköisesti, toimivaltaiset viranomaiset saavat kyseiset asiakirjat määräajassa, joka muulla tavoin kuin sähköisesti tapahtuvalle toimitukselle on vahvistettu.

2. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdassa säädetyin edellytyksin säätää asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 3 kohdan mukaisesti tukihakemusten tai maksupyyntöjen jättämistä koskevista yksinkertaistetuista menettelyistä, jos tiedot ovat jo viranomaisten käytettävissä, erityisesti jos tilanne viimeksi jätetyn asianomaista suorien tukien järjestelmää koskevan tukihakemuksen tai maaseudun kehittämistoimenpidettä koskevan maksupyynnön osalta ei ole muuttunut. Jäsenvaltiot voivat päättää käyttää tukihakemusten ja maksupyyntöjen yhteydessä kansallisten viranomaisten käytettävissä olevista tietolähteistä saatuja tietoja. Tällöin jäsenvaltion on varmistettava, että kyseisten tietolähteiden varmuustaso on riittävä tietojen hallinnoimiseksi moitteettomasti, jotta voidaan taata kyseisten tietojen luotettavuus, eheys ja suoja.

3. Toimivaltainen viranomainen voi pyytää tukihakemuksen tai maksupyynnön kanssa toimitettavissa ja sitä tukevissa asiakirjoissa ilmoitettavia tietoja suoraan tietolähteestä, jos tämä on mahdollista.

12 artikla

Yhtenäishakemusta ja maaseudun kehittämistoimenpiteiden mukaista tukea koskevien hakemusten jättämistä koskevat yleiset säännökset

1. Jos jäsenvaltiot päättävät asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 4 kohdan mukaisesti, että suorien tukien hakemukset ja maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevat maksupyynnöt katetaan yhdellä hakemuksella, kyseisiä järjestelmiä tai toimenpiteitä koskevien tukihakemusten tai maksupyyntöjen osalta vahvistettuihin erityisvaatimuksiin sovelletaan soveltuvin osin tämän asetuksen 20, 21 ja 22 artiklaa.

2. Mitä tahansa pinta-alaan liittyvää suoraa tukea ja/tai pinta-alaan liittyvää maaseudun kehittämistukea hakeva tuensaaja voi jättää ainoastaan yhden hakemuksen vuodessa.
3. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista menettelyistä maaseudun kehittämistoimenpiteiden mukaista tukea koskevien hakemusten jättämistä varten.

13 artikla

Yhtenäishakemuksen, tukihakemusten ja maksupyyntöjen viimeinen jättöpäivä

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava viimeinen päivä yhtenäishakemuksen, tukihakemusten ja maksupyyntöjen jättämiselle. Viimeinen jättöpäivä ei saa olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta. Viro, Latvia, Liettua, Suomi ja Ruotsi voivat kuitenkin vahvistaa myöhemmän päivämäärän, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta.

Hakemusten viimeistä jättöpäivää vahvistaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon aika, joka tarvitaan kaikkien suoran tuen ja/tai maaseudun kehittämistuen moitteettomaan hallinnointiin ja varainhoitoon tarvittavien tietojen saamiseksi käyttöön, ja varmistettava, että voidaan laatia aikataulu tehokkaita tarkastuksia varten.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut päivämäärät voidaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa myöhäisemmiksi tietyillä ilmasto-oloiltaan poikkeuksellisilla alueilla.

14 artikla

Tukihakemuksia tai maksupyyntöjä koskevan yhtenäishakemuksen sisältö

1. Tukihakemuksia tai maksupyyntöjä koskevassa yhtenäishakemuksessa on oltava kaikki tukikelpoisuuden vahvistamiseksi tarvittavat tiedot, erityisesti
 - a) tuensaajan tunnistetiedot;
 - b) asianomaisia suorien tukien järjestelmiä ja/tai maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevat yksityiskohtaiset tiedot;
 - c) delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 7 artiklassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän mukaiset tukioikeuksien tunnistetiedot perustukijärjestelmän soveltamiseksi;
 - d) tiedot, joiden perusteella voidaan tunnistaa yksiselitteisesti tilan kaikki viljelylohkot, viljelylohkojen pinta-ala hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella, viljelylohkojen sijainti ja tarvittaessa lisätarkennuksia lohkon käytöstä;
 - e) tapauksen mukaan tiedot sellaisen muun kuin maatalousmaan tunnistamiseksi yksiselitteisesti, jolle haetaan maaseudun kehittämistoimenpiteiden mukaista tukea;
 - f) tarvittaessa hakemusta tukevat asiakirjat, joiden avulla voidaan vahvistaa tukikelpoisuus kyseisen järjestelmän ja/tai toimenpiteen osalta;
 - g) tuensaajan ilmoitus siitä, että hän tuntee kyseisiä suorien tukien järjestelmiä ja/tai maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevat edellytykset;
 - h) tapauksen mukaan tuensaajan ilmoitus, että hän harjoittaa toimintaa, joka sisältyy asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuun muuta kuin maataloutta koskevia liiketoimintoja käsittävään luetteloon.

- Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien yksilöimiseksi on tuensaajalle asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitetuissa esitäytetyissä lomakkeissa mainittava delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 7 artiklassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän mukaiset tukioikeuksien tunnistetiedot.
- Perustukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna jäsenvaltiot voivat poiketa tämän artiklan sekä tämän asetuksen 17 artiklan soveltamisesta tukioikeuksien osalta.

15 artikla

Yhtenäisen tukihakemuksen tai maksupyynnön muutokset

- Tukihakemuksia tai maksupyynnöjä koskevan yhtenäishakemuksen viimeisen jättöpäivän jälkeen yhtenäishakemukseen tai yhtenäiseen maksupyyntöön voidaan lisätä yksittäisiä viljelylohkoja tai yksittäisiä tukioikeuksia tai siinä jo olevia voidaan muuttaa edellyttäen, että suorien tukien järjestelmiä tai maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevia vaatimuksia noudatetaan.

Samoin edellytyksin voidaan muuttaa yhtenäishakemuksessa yksittäisten viljelylohkojen tai tukioikeuksien osalta jo ilmoitettua käyttöä, suorien tukien järjestelmää tai maaseudun kehittämistoimenpidettä.

Jos ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettavat muutokset vaikuttavat toimitettaviin hakemusta tukeviin asiakirjoihin tai sopimuksiin, myös kyseisiä asiakirjoja tai sopimuksia voidaan muuttaa vastaavasti.

- Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tehdyistä muutoksista on ilmoitettava kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kyseessä olevan vuoden 31 päivänä toukokuuta lukuun ottamatta Viroa, Latviaa, Liettuaa, Suomea ja Ruotsia, joissa niistä on ilmoitettava viimeistään kyseessä olevan vuoden 15 päivänä kesäkuuta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vahvistaa muutoksista ilmoittamiselle aikaisemman määräpäivän. Kyseinen päivämäärä ei kuitenkaan saa olla aikaisemmin kuin 15 kalenteripäivän kuluttua yhtenäishakemuksen tai yhtenäisen maksupyynnön jättämiselle 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetusta määräpäivästä.

- Jos toimivaltainen viranomainen on jo ilmoittanut tuensaajalle yhtenäishakemukseen tai yhtenäiseen maksupyyntöön sisältyvästä noudattamatta jättämisestä tai jos se on ilmoittanut tuensaajalle aikomuksestaan tehdä tarkastus paikalla tai jos paikalla tehtävässä tarkastuksessa paljastuu noudattamatta jättäminen, 1 kohdan mukaisia muutoksia ei sallita niiden viljelylohkojen osalta, joita noudattamatta jättäminen koskee.

16 artikla

Esitäytettyjen lomakkeiden korjaaminen

Toimittaessaan yhtenäishakemuksen, suoran tuen hakemuksen ja/tai maksupyynnön lomaketta tuensaajan on korjattava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu esitäytetty lomake, jos muutoksia on tapahtunut, erityisesti jos on siirretty tukioikeuksia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan mukaisesti tai jos esitäytetyssä lomakkeessa on virheellisiä tietoja.

2 j a k s o

Pinta-alaan liittyvien tukijärjestelmien tukihakemukset ja pinta-alaan liittyvien tukitoimenpiteiden maksupyynnöt

17 artikla

Pinta-alaan liittyvien tukijärjestelmien tukihakemuksia ja pinta-alaan liittyvien tukitoimenpiteiden maksupyynnöjä koskevat erityisvaatimukset

- Tilan kaikkien 14 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen viljelylohkojen ja/tai 14 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen muun kuin maatalousmaan tunnistamiseksi toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava tuensaajalle asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu esitäytetty lomake ja vastaava graafinen aineisto paikkatietojärjestelmään perustuvan käyttöliittymän kautta, mikä mahdollistaa ilmoitettuja pinta-aloja koskevien paikkatietojen ja aakkosnumeeristen tietojen käsittelyn, jäljempänä 'paikkatietoanalyysiin perustuva tukihakemuslomake'.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan

- a) hakuvuodesta 2016 tuensaajien määrään, joka vastaa vähintään 25:tä prosenttia edellisenä vuonna perustukijärjestelmää tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää varten määritetystä kokonaispinta-alasta;
- b) hakuvuodesta 2017 tuensaajien määrään, joka vastaa vähintään 75:tä prosenttia edellisenä vuonna perustukijärjestelmää tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää varten määritetystä kokonaispinta-alasta;
- c) hakuvuodesta 2018 kaikkiin tuensaajiin.

3. Jos tuensaaja ei kykene toimittamaan tukihakemusta ja/tai maksupyyntöä paikkatietoanalyysiin perustuvalla tukihakemuslomakkeella, toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava tuensaajalle joko

- a) tarvittava tekninen apu, tai
- b) esitetyt lomakkeet ja vastaava graafinen aineisto paperimuodossa. Tässä tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen on siirrettävä tuensaajalta saadut tiedot paikkatietoanalyysiin perustuvalla tukihakemuslomakkeelle.

4. Tuensaajalle toimitettavissa esitetyissä lomakkeissa on täsmennettävä tukikelpoinen enimmäisala viitelohkoa kohden delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 5 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti sekä edellisenä vuonna perustukijärjestelmää, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää ja/tai pinta-alaan liittyvää maaseudun kehittämistoimenpiteitä varten viljelylohkoittain määritetty pinta-ala.

Tuensaajalle asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitetussa graafisessa aineistossa on ilmoitettava viitelohkojen rajat ja ainutkertaiset tunnistetiedot delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla sekä edellisenä vuonna määritetyt viljelylohkojen rajat, jotta tuensaaja pystyy ilmoittamaan kunkin viljelylohkon koon ja sijainnin oikein. Hakuvuodesta 2016 alkaen siinä on myös ilmoitettava edellisenä vuonna määritetty ekologisten alojen tyyppi, koko ja sijainti.

5. Tuensaajan on määritettävä ja ilmoitettava yksiselitteisesti kunkin viljelylohkon pinta-ala sekä tapauksen mukaan ekologisten alojen tyyppi, koko ja sijainti. Viherryttämistuen yhteydessä tuensaajan on täsmennettävä myös ilmoitettujen viljelylohkojen käyttö.

Tätä tarkoitusta varten tuensaaja voi vahvistaa esitetyissä lomakkeissa jo olevat tiedot. Jos kuitenkin viljelylohkon pinta-alaa, sijaintia tai rajoja tai tapauksen mukaan ekologisten alojen kokoa ja sijaintia koskevat tiedot eivät ole oikein tai ne ovat epätäydellisiä, tuensaajan on korjattava tai muutettava esitetyt lomaketta.

Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava tuensaajan esittämien esitetyttä lomaketta koskevien korjausten tai täydennysten perusteella ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 5 artiklan 3 kohta huomioon ottaen, tarvitaanko vastaavan viitelohkon osalta päivitystä.

6. Jos tuensaaja harjoittaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti vastaavia käytäntöjä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁾ 39 artiklan 2 kohdan tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyjen sitoumusten kautta, sitoumukset ja viittaus vastaavaan maksupyyntöön on esitettävä tukihakemuksessa.

Jos tuensaaja harjoittaa vastaavia käytäntöjä kansallisten tai alueellisten ympäristösertifiointijärjestelmien kautta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, tämän artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan esitetyttyyn lomakkeeseen ja tuensaajan ilmoitukseen soveltuvin osin.

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisen alueellisen tai kollektiivisen täytäntöönpanon osalta sekä niiden ekologista alaa koskevien velvoitteiden osalta, jotka tuensaajien on täytettävä yksilökohtaisesti, alueelliseen tai kollektiiviseen täytäntöönpanoon osallistuvien tuensaajien on määriteltävä ja ilmoitettava yksiselitteisesti kustakin viljelylohkosta ekologisen alan tyyppi, koko ja sijainti tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti. Tuensaajien on viitattava tukihakemuksessaan tai maksupyynnössään tämän asetuksen 18 artiklassa tarkoitettuun alueellista tai kollektiivista täytäntöönpanoa koskevaan ilmoitukseen.

7. Hampun tuotantoon asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdan mukaisesti käytettäviä aloja koskevaan yhtenäishakemukseen on sisällyttävä

- a) kaikki hampulle kylvettyjen lohkojen tunnistamiseksi tarvittavat tiedot, myös siemeneksi käytetyt lajikkeet;
- b) käytetyt siemenmäärät (kilogrammaa/hehtaari);
- c) neuvoston direktiivin 2002/57/EY⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan tai jäsenvaltion vastaavaksi asiakirjaksi hyväksymän muun asiakirjan mukaisesti siemenpakkauksissa käytetyt viralliset etiketit.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen kohdan c alakohdassa säädetään, kyseiset etiketit on siinä tapauksessa, että kylvö suoritetaan yhtenäishakemuksen viimeisen jättöpäivän jälkeen, toimitettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Jos etiketit on toimitettava myös muille kansallisille viranomaisille, jäsenvaltiot voivat säätää, että etiketit on palautettava tuensaajalle sen jälkeen, kun ne on toimitettu kyseisen kohdan mukaisesti. Palautettaviin etiketteihin on merkittävä, että niitä on käytetty hakemuksessa.

8. Kun kyseessä on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 2 luvussa säädetty puuvillan lajikohtainen tuki, yhtenäishakemukseen on sisällyttävä

- a) käytetyn puuvillasiemenen lajikkeen nimi;
- b) tarvittaessa sen hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation nimi ja osoite, jonka jäsen tuensaaja on.

9. Pinta-alat, joita ei käytetä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III, IV ja V osastossa säädettyjen tukijärjestelmien tarkoituksiin eikä asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitettuihin viinialan tukiohjelmiin, on ilmoitettava yhden tai useamman ”muu käyttö” -otsikon alla.

18 artikla

Alueellista tai kollektiivista täytäntöönpanoa koskeva ilmoitus

Jokaisen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 tai 6 kohdan mukaisen alueellisen tai kollektiivisen täytäntöönpanon osalta on toimitettava alueellista tai kollektiivista täytäntöönpanoa koskeva ilmoitus, joka täydentää kunkin osallistuvan tuensaajan tukihakemusta tai maksupyyntöä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74).

Ilmoituksessa on oltava kaikki täydentävät tiedot, jotka ovat tarpeen kyseisen asetuksen 46 artiklan 5 tai 6 kohdan mukaiseen alueelliseen tai kollektiiviseen täytäntöönpanoon liittyvien velvoitteiden noudattamisen tarkastamiseksi, erityisesti

- a) kunkin osallistuvan tuensaajan ainutkertainen tunnistetieto;
- b) kyseisen asetuksen 46 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu prosenttilukua koskeva vähimmäisvaatimus, joka kunkin osallistuvan tuensaajan on täytettävä;
- c) kyseisen asetuksen 46 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen vierekkäisistä ekologisista aloista muodostuvien yhtenäisten alueiden tai saman asetuksen 46 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun yhteisen ekologisen alan kokonaispinta-ala, jonka osalta velvoitteet täytetään kollektiivisesti;
- d) ennalta laadittu graafinen aineisto, josta ilmenevät vierekkäisistä ekologisista aloista muodostuvien yhtenäisten alueiden tai yhtenäisen ekologisen alan yksiselitteiseen tunnistamiseen ja niiden rajojen ilmoittamiseen käytettävien viitelohkojen rajat ja ainutkertaisten tunnistetiedot.

Jos alueellisen täytäntöönpanon tapauksessa delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 46 artiklan 6 kohdassa säädetty yksityiskohtainen suunnitelma sisältää kaikki tämän artiklan toisessa kohdassa luetellut tiedot, ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu ilmoitus voidaan korvata viittauksella kyseiseen suunnitelmaan.

Kollektiivisen täytäntöönpanon tapauksessa ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua ilmoitusta on täydennettävä delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 47 artiklan 4 kohdassa säädettyllä kirjallisella sopimuksella.

19 artikla

Hakemukset pienviljelijäjärjestelmään osallistumista tai siitä poistumista varten

1. Vuonna 2015 toimitetuissa hakemuksissa, jotka koskevat osallistumista asetuksen (EU) N:o 1307/2013 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään, on oltava viittaus saman tuensaajan hakuvuodelta 2015 jättämään yhtenäishakemukseen sekä tapauksen mukaan tuensaajan ilmoitus siitä, että hän tuntee kyseisen asetuksen 64 artiklassa säädetty pienviljelijäjärjestelmää koskevat erityisedellytykset.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hakemus on toimitettava yhdessä yhtenäishakemuksen kanssa tai sen osana.

2. Hakuvuodesta 2016 alkaen jäsenvaltioiden on säädettävä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yksinkertaistetusta menettelystä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa hakumenettelyssä käytettävät esitäytetyt lomakkeet on laadittava hakuvuodelta 2015 jätetyn yhtenäishakemuksen mukana toimitettujen tietojen pohjalta, ja niihin on erityisesti sisällyttävä

- a) kaikki lisätiedot, jotka ovat tarpeen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 64 artiklan noudattamisen toteamiseksi, sekä tapauksen mukaan kaikki tarvittavat lisätiedot sen vahvistamiseksi, että tuensaaja täyttää edelleen kyseisen asetuksen 9 artiklassa asetetut vaatimukset;
- b) tuensaajan ilmoitus siitä, että hän tuntee asetuksen (EU) N:o 1307/2013 64 artiklassa säädetty pienviljelijäjärjestelmää koskevat erityisedellytykset.

Jos jäsenvaltio valitsee asetuksen (EU) N:o 1307/2013 63 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetyn maksutavan kyseisen kohdan kolmatta alakohtaa soveltamatta, esitäytetyt lomakkeet on tämän kohdan ensimmäisestä alakohdasta poiketen toimitettava tämän luvun 1 jakson mukaisesti.

4. Tuensaajien, jotka päättävät poistua pienviljelijäjärjestelmästä jonkin vuotta 2015 seuraavan vuoden osalta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 62 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan tai saman asetuksen 62 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava poistumisestaan jäsenvaltioiden antamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3 j a k s o

M u u t h a k e m u k s e t

20 artikla

Tukihakemuksia koskevat erityissäännökset

Jos tuensaajalla, joka ei hae minkään pinta-alaan liittyvän tukijärjestelmän mukaista tukea mutta hakee jonkin muun asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I luetellun tukijärjestelmän tai asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan nojalla viinialan tukijärjestelmän mukaista tukea, on käytössään maatalousmaata, hänen on ilmoitettava kyseiset pinta-alat tukihakemuslomakkeessaan tämän asetuksen 17 artiklan mukaisesti.

Tuensaajan, jota koskevat ainoastaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan mukaiset täydentäviin ehtoihin liittyvät velvoitteet, on ilmoitettava tukihakemuslomakkeessaan käytössään olevat pinta-alat kunkin sellaisen kalenterivuoden osalta, jona kyseisiä velvoitteita sovelletaan.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa tuensaajat ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetyistä velvoitteista, jos asianomaiset tiedot saatetaan toimivaltaisten viranomaisten saataville muiden sellaisten hallinto- ja valvontajärjestelmien puitteissa, jotka takaavat asetuksen (EU) N:o 1306/2013 61 artiklan mukaisesti yhteensopivuuden yhdenmisen järjestelmän kanssa.

21 artikla

Eläintukihakemuksia ja eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden yhteydessä esitettäviä maksupyynnöjä koskevat vaatimukset

1. Delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 15 alakohdassa määritellyssä eläintukihakemuksessa ja kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 14 alakohdassa määritellyn eläimiin liittyvän tukitoimenpiteen yhteydessä esitettävässä maksupyynnössä on oltava kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen tukikelpoisuuden vahvistamiseksi suoran tuen ja/tai maaseudun kehittämistuen osalta, ja erityisesti

- a) tuensaajan tunnistetiedot;
- b) viittaus yhtenäishakemukseen, jos sellainen on jo jätetty;
- c) eläintukihakemuksen tai maksupyynnön aiheena olevien eläinten lukumäärä lajeittain sekä naudoista eläinten tunnistuskoodi;
- d) tapauksen mukaan tuensaajan sitoumus pitää c alakohdassa tarkoitettuja eläimiä tilallaan jäsenvaltion määrittelemä aika sekä tiedot paikasta tai paikoista, joissa eläimiä on tarkoitus pitää, kyseinen aika mukaan luettuna;
- e) tarvittaessa hakemusta tukevat asiakirjat, jotka ovat tarpeen tukikelpoisuuden vahvistamiseksi kyseisen järjestelmän tai toimenpiteen osalta;
- f) tuensaajan ilmoitus siitä, että hän tuntee kyseessä olevaa suoraa tukea ja/tai maaseudun kehittämistukea koskevat edellytykset.

2. Jokaisella eläintenpitäjällä on oltava oikeus saada toimivaltaiselta viranomaiselta rajoituksetta, kohtuullisin väliajoin ja ilman aiheutonta viivytystä itseään ja eläimiään koskevia tietoja, joita säilytetään eläimiä koskevassa sähköisessä tietokannassa. Tuensaajan on eläintukihakemusta tai maksupyynnöä jättäessään ilmoitettava, että tiedot ovat oikeita ja täydellisiä, tai oikaistava virheelliset tai lisättävä puuttuvat tiedot.

3. Jäsenvaltio voi päättää, että joitakin 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista ei tarvitse ilmoittaa eläintukihakemuksessa tai maksupyynnössä, jos kyseiset tiedot on jo toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön menettelyjä, joiden avulla eläimiä koskevassa sähköisessä tietokannassa olevia tietoja voidaan käyttää eläintukihakemuksessa tai maksupyynnössä, edellyttäen, että eläimiä koskevan sähköisen tietokannan varmuus ja käyttö on riittävää asianomaisten tukijärjestelmien tai tukitoimenpiteiden hallinnoimiseksi asianmukaisesti yksittäisten eläinten tasolla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen menettelyt voivat muodostua järjestelmästä, jonka mukaan tuensaaja voi hakea suoraa tukea ja/tai maaseudun kehittämistukea kaikista eläimistä, jotka jäsenvaltion määrittelemänä päivänä tai ajanjaksona täyttävät eläimiä koskevassa sähköisessä tietokannassa olevien tietojen perusteella suoran tuen ja/tai maaseudun kehittämistuen saamisen edellytykset.

Tällöin jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että

- a) toisessa alakohdassa tarkoitettu päivä tai ajanjakso on selvästi määritelty ja tuensaajan tiedossa kyseessä olevaan tukijärjestelmään ja/tai tukitoimenpiteeseen sovellettavien säännösten mukaisesti;
- b) tuensaaja tietää, että mahdollisesti tukikelpoisia eläimiä, joista havaitaan, ettei niitä ole asianmukaisesti tunnistettu tai rekisteröity eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmässä, pidetään eläiminä, joiden kohdalla on havaittu delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 31 artiklassa tarkoitettuja noudattamatta jättämisä.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää, että jotkin 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista voidaan toimittaa tai että ne on toimitettava niiden hyväksymän yhden tai useamman elimen kautta. Toimitetuista tiedoista on kuitenkin vastuussa tuensaaja.

4 j a k s o

Tukioikeuksia koskevat erityissäännökset

22 artikla

Tukioikeuksien myöntäminen tai arvon korottaminen

1. Hakemukset, jotka koskevat perustukijärjestelmään liittyvien tukioikeuksien myöntämistä tai tukioikeuksien arvon korottamista asetuksen (EU) N:o 1307/2013 20 artiklan, 24 artiklan, 30 artiklan sen 7 kohdan e alakohtaa lukuun ottamatta ja 39 artiklan mukaisesti, on toimitettava viimeistään jäsenvaltioiden vahvistamana päivänä. Vahvistettu päivämäärä ei saa olla myöhäisempi kuin kyseisen kalenterivuoden 15 päivä toukokuuta.

Viro, Latvia, Liettua, Suomi ja Ruotsi voivat kuitenkin vahvistaa myöhemmän päivämäärän, joka ei saa olla myöhäisempi kuin kyseisen kalenterivuoden 15 päivä kesäkuuta.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tukioikeuksien myöntämistä koskeva hakemus on jätettävä samaan aikaan kuin perustukijärjestelmään liittyvä tukihakemus.

23 artikla

Aiheettomasti myönnettyjen tukioikeuksien takaisinperintä

1. Jos todetaan, että tuensaajille on myönnetty liian suuri määrä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisia tukioikeuksia, liikaa myönnettyjä tukioikeuksia on palautettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen varantoon tai siinä tarkoitettuihin alueellisiin varantoihin.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun virheen on tehnyt toimivaltainen viranomainen tai muu viranomainen eikä tuensaaja ole voinut kohtuudella havaita virhettä, jäljellä olevien kyseiselle tuensaajalle myönnettyjen tukioikeuksien arvoa on mukautettava vastaavasti.

Jos tuensaaja, jolle on myönnetty liikaa tukioikeuksia, on jo siirtänyt tukioikeuksia toisille tuensaajille, myös niitä tuensaajia, joille tukioikeudet on siirretty, sitoo ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu velvoite suhteessa heille siirrettyjen tukioikeuksien määrään, jollei tuensaajalla, jolle tukioikeudet alun perin myönnettiin, ole käytössään niin paljon tukioikeuksia, että ne vastaisivat aiheettomasti myönnettyjen tukioikeuksien määrää.

2. Jos sen jälkeen, kun tuensaajille on myönnetty tukioikeuksia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti, todetaan, että tuensaajan vuodelta 2014 saamat kyseisen asetuksen 26 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tuet, kyseisen asetuksen 26 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tuensaajalla vuotta 2014 koskevan hakemuksensa toimittamispäivänä olevien tukioikeuksien arvo, kyseisen asetuksen 26 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tukioikeuksien yksikköarvo, kyseisen asetuksen 30 artiklan 10 kohdassa säädetty tukioikeuksien yksikköarvon korotus tai kyseisen asetuksen 40 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tuensaajan perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa edeltävältä kalenterivuodelta saamien tukien kokonaisarvo oli liian korkea, on kyseisiä, tuensaajan osalta virheelliseen viitearvoon perustuvia tukioikeuksia mukautettava vastaavasti.

Kyseinen mukautus on tehtävä myös niiden tukioikeuksien osalta, jotka on jo siirretty muille tuensaajille.

Vähennyksen arvo on palautettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen varantoon tai siinä tarkoitettuihin alueellisiin varantoihin.

3. Jos sen jälkeen, kun tuensaajille on myönnetty tukioikeuksia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti, saman tuensaajan osalta todetaan sekä 1 että 2 kohdassa tarkoitettu tilanne, 2 kohdassa tarkoitettu kaikkien tukioikeuksien arvon mukautus on tehtävä ennen kuin aiheettomasti myönnetty tukioikeudet palautetaan kansalliseen varantoon tai alueellisiin varantoihin 1 kohdan mukaisesti.

4. Tässä artiklassa säädetty tukioikeuksien määrän ja/tai arvon mukautukset eivät saa johtaa siihen, että jäljelle jäävät tukioikeudet laskettaisiin järjestelmällisesti uudelleen.

5. Jäsenvaltio voi päättää olla perimättä takaisin aiheettomasti myönnettyjä tukioikeuksia, jos kyseisten tukioikeuksien kokonaisarvoksi on tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskevassa sähköisessä rekisterissä kirjattu tässä artiklassa säädetyn mukautustarvetta selvittävän tarkastuksen ajankohtana enintään 50 euroa joltakin niistä vuosista, joiden aikana sovelletaan perustukijärjestelmää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti.

Mukautuksia edeltävän hakuvuoden osalta aiheettomasti maksetut määrät on perittävä takaisin tämän asetuksen 7 artiklan mukaisesti. Aiheettomasti maksettuja määriä määritettäessä on otettava huomioon, kuinka tässä artiklassa säädetty mukautukset vaikuttavat tukioikeuksien määrään ja tapauksen mukaan niiden arvoon kaikkien kyseessä olevien vuosien osalta.

III OSASTO

TARKASTUKSET

I LUKU

Yhteiset säännökset

24 artikla

Yleiset periaatteet

1. Tässä asetuksessa säädetty hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että voidaan tarkastaa tehokkaasti

a) suoran tuen hakemuksessa, maaseudun kehittämistukea koskevassa hakemuksessa, maksupyynnössä tai muussa ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuus ja täydellisyys;

b) kaikkien niiden kyseistä tukijärjestelmää ja/tai tukitoimenpidettä koskevien tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten ja muiden velvoitteiden noudattaminen, joiden perusteella suora tuki ja/tai maaseudun kehittämistuki tai vapautus velvoitteista myönnetään;

c) täydentäviä ehtoja koskevien vaatimusten ja standardien noudattaminen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien sovellettavien, unionin lainsäädännössä tai asiaa koskevissa kansallisissa laeissa ja täytäntöönpanojärjestelyt sisältävissä asiakirjoissa taikka maaseudun kehittämissuunnitelmissä vahvistettujen edellytysten täyttyminen voidaan tarkastaa todennettavissa olevilla indikaattoreilla, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava.

3. Hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten tulokset on arvioitava sen selvittämiseksi, voisiko todettuihin ongelmiin liittyä yleisesti muihin vastaaviin toimiin, tuensaajiin tai elimiin kohdistuva riski. Arvioinnissa on määriteltävä myös tällaisten tilanteiden syyt ja mahdollisesti tarvittavat lisäselvitykset sekä tarvittavat korjaavat ja ennaltaehkäisevät toimet.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä fyysisiä tarkastuksia kentällä, jos ortokuvien (satelliitti- tai ilmakuvia) tulkinta ei tuota tuloksia, joiden perusteella voitaisiin tehdä toimivaltaista viranomaista tyydyttäviä lopullisia päätelmiä hallinnollisten tai paikalla tehtävien tarkastusten kohteena olevan alueen tukikelpoisuudesta tai oikeasta koosta.

5. Tätä lukua sovelletaan kaikkiin tämän asetuksen nojalla tehtäviin tarkastuksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta IV ja V osastossa säädettyjen erityissääntöjen soveltamista. Edellä olevaa 3 kohtaa ei kuitenkaan sovelleta V osastoon.

25 artikla

Paikalla tehtävistä tarkastuksista ilmoittaminen

Paikalla tehtävistä tarkastuksista voidaan ilmoittaa etukäteen, jollei se vaikuta tarkastuksen tarkoitukseen tai tehokkuuteen. Ilmoitus on annettava mahdollisimman lyhyellä varoitusaikalla, joka saa olla enintään 14 päivää.

Eläintukihakemusten ja eläimiin liittyviä toimenpiteitä koskevien maksupyyntöjen osalta paikalla tehtävistä tarkastuksista saa kuitenkin, asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta, ilmoittaa enintään 48 tuntia ennen tarkastusta. Jos täydentäviä ehtoja koskeviin säädöksiin ja standardeihin sovellettavassa lainsäädännössä edellytetään, ettei paikalla tehtävistä tarkastuksista ilmoiteta etukäteen, kyseisiä sääntöjä on sovellettava myös täydentäviä ehtoja koskeviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

26 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten ajoitus

1. Tässä asetuksessa säädetyt paikalla tehtävät tarkastukset on suoritettava samaan aikaan kuin muut unionin lainsäädännössä säädetyt tarkastukset, jos tämä on tarkoituksenmukaista.

2. Maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevat yhdenmisen järjestelmän puitteissa paikalla tehtävät tarkastukset on jaettava koko vuodelle kuhunkin toimenpiteeseen liittyviä eri sitoumuksia koskevan riskianalyysin perusteella.

3. Paikalla tehtävissä tarkastuksissa on tarkastettava kaikkien niitä tukiohjelmia tai tukitoimenpiteitä koskevien tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten ja muiden velvoitteiden noudattaminen, joiden osalta tuensaaja on valittu 34 artiklan mukaisesti.

Paikalla tehtävien tarkastusten kesto on rajattava tiukasti lyhimpään tarpeen mukaiseen aikaan.

4. Jos tiettyjen tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten ja muiden velvoitteiden osalta tarkastuksia voidaan tehdä vain tietyinä aikoina, paikalla tehtävät tarkastukset saattavat edellyttää myöhemmin tehtäviä lisäkäyntejä. Tällaisessa tapauksessa paikalla tehtävät tarkastukset on koordinoitava siten, että kyseisten käyntien määrä ja kesto voidaan rajoittaa tuensaajan osalta tarpeen mukaiseen minimiin. Kyseiset tarkastukset voidaan myös tehdä käyttämällä 40 artiklan mukaisesti kaukokartoitusta, jos tämä on tarkoituksenmukaista.

Jos tarvitaan ekologiseksi alaksi ilmoitettuja kesantomaita, pellonpientareita, suojakaistoja, metsän reunassa sijaitsevia tukikelpoisten hehtaarien kaistaleita, kerääjäkasveja ja/tai kasvipeitettä koskevia lisäkäyntejä, kyseisten lisäkäyntien määrän on 50 prosentissa tapauksista liityttävä samaan, riskianalyysin perusteella valittuun tuensajaan ja 50 prosentissa tapauksista tämän lisäksi valittuihin muihin tuensajiin. Muut tuensajat on valittava satunnaisesti kaikista niistä tuensajista, joilla on ekologiseksi alaksi ilmoitettuja kesantomaita, pellonpientareita, suojakaistoja, metsän reunassa sijaitsevia tukikelpoisten hehtaarien kaistaleita, kerääjäkasveja ja/tai kasvipeitettä, ja kyseiset käynnit voidaan rajoittaa koskemaan kesanto-
maaksi, pellonpientareiksi, suojakaistoiksi, metsän reunassa sijaitseviksi tukikelpoisten hehtaarien kaistaleiksi, kerääjäkasveiksi ja/tai kasvipeitteeksi ilmoitettuja aloja.

Jos lisäkäyntejä tarvitaan, 25 artiklaa sovelletaan kuhunkin lisäkäyntiin.

27 artikla

Tarkastustulosten ristiinilmoittaminen

Hallinnollisissa ja paikalla tehtävissä tarkastuksissa on tapauksen mukaan otettava huomioon muiden yksiköiden, elinten ja organisaatioiden ilmoittamat epäillyt noudattamattajättämistapaukset.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikista asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I lueteltuja järjestelmiä ja/tai maaseudun kehittämistoimenpiteiden mukaista tukea koskevien tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten ja muiden velvoitteiden noudattamista koskevien, yhdenmetyt järjestelmän soveltamisalaan kuuluvien tarkastusten yhteydessä tehdyistä havainnoista ilmoitetaan asianomaisen tuen myöntämisestä vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 38 artiklassa tarkoitettujen julkiset tai yksityiset sertifiointielimet ilmoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle, joka vastaa tuen myöntämisestä ilmastoon ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin, mahdollisista havainnoista, joilla on merkitystä sen kannalta, että kyseinen tuki myönnetään oikein niille tuensajille, jotka haluavat täyttää velvoitteensa vastaavuuteen perustuvalla sertifiointilla.

Jos maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevien, yhdenmetyt järjestelmän soveltamisalaan kuuluvien hallinnollisten tai paikalla tehtävien tarkastusten kohteena ovat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen vastaavien käytäntöjen, kyseisten tarkastusten tulokset on ilmoitettava ristiin ilmastoon ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin myönnettävän tuen osalta toteutettavia jatkotoimia varten.

II LUKU

Hallinnolliset tarkastukset yhdenmetyt järjestelmän sisällä

28 artikla

Hallinnolliset tarkastukset

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 74 artiklassa tarkoitetuissa hallinnollisissa tarkastuksissa, ristiintarkastukset mukaan luettuina, on voitava havaita noudattamatta jättäminen ja havainnot on erityisesti voitava tehdä automaattisesti tietokoneen avulla. Tarkastusten on kohdistuttava kaikkiin seikkoihin, joita on mahdollista ja tarkoituksenmukaista valvoa hallinnollisin tarkastuksin. Niillä on varmistettava, että

- a) kyseistä tukijärjestelmää tai tukitoimenpidettä koskevat tukikelpoisuusperusteet, sitoumukset ja muut velvoitteet täytetään;
- b) muiden unionin järjestelmien kautta ei tapahdu päällekkäistä rahoitusta;
- c) tukihakemus tai maksupyyntö on täydellinen ja toimitettu määräajassa ja tapauksen mukaan on toimitettu hakemusta tukevat asiakirjat, jotka osoittavat tukikelpoisuuden;
- d) mahdollisia pitkän aikavälin sitoumuksia noudatetaan.

2. Eläintukijärjestelmien ja eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden osalta jäsenvaltiot voivat tarvittaessa käyttää tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten ja muiden velvoitteiden noudattamisen tarkastamiseksi muilta yksiköiltä, elimiltä tai organisaatioilta saatuja todisteita edellyttäen, että asianomaisen yksikön, elimen tai organisaation toiminta on riittävän laadukasta tällaisen noudattamisen valvomiseksi.

29 artikla

Ristiintarkastukset

1. Hallinnollisiin tarkastuksiin on tarvittaessa sisällyttävä ristiintarkastuksia
 - a) ilmoitettujen tukioikeuksien ja viljelylohkojen osalta, jotta samaa suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea ei myönnettäisi useaan kertaan samalta kalenteri- tai hakuvuodelta ja jotta estettäisiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ⁽¹⁾ liitteessä VI lueteltujen pinta-alaan liittyvien tukijärjestelmien ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan toisen alakohdan 21 alakohdassa määriteltyjen pinta-alaan liittyvien tukitoimenpiteiden nojalla myönnettyjen tukien kumuloituminen;
 - b) tukioikeuksien osalta niiden olemassaolon ja tukikelpoisuuden tarkistamiseksi;
 - c) yhtenäishakemuksessa ja/tai maksupyynnössä ilmoitettujen viljelylohkojen sekä delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään viitelohkoittain sisältyvien tietojen välillä sen tarkistamiseksi, ovatko kyseiset alat suorien tukien järjestelmän ja/tai maaseudun kehittämistoimenpiteen osalta tukikelpoisia;
 - d) tukioikeuksien ja määritetyn alan välillä sen varmistamiseksi, että tukioikeuksiin liittyy vähintään vastaava määrä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2–6 kohdassa määriteltyjä tukikelpoisia hehtaareita;
 - e) eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän avulla tukikelpoisuuden tarkistamiseksi suoran tuen ja/tai maaseudun kehittämistuen osalta ja sen välttämiseksi, että samaa suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea myönnettäisiin useaan kertaan samalta kalenteri- tai hakuvuodelta;
 - f) tuensaajan yhtenäishakemuksessa antaman ilmoituksen siitä, että hän on hyväksytyin toimialakohtaisen organisaation jäsen, tämän asetuksen 17 artiklan 8 kohdan mukaisten tietojen sekä asianomaisten hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden toimittamien tietojen välillä tukikelpoisuuden tarkistamiseksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 60 artiklan 2 kohdassa säädetyn tuenkorotuksen osalta;
 - g) toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksymisperusteiden täyttymisen ja niiden jäsenluettelon tarkistamiseksi vähintään viiden vuoden välein.

Silloin kun yhdenntyyssä järjestelmässä on käytettävä paikkatietoanalyysiin perustuvia tukihakemuslomakkeita, on ristiintarkastukset ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamiseksi tehtävä leikkaamalla viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän yhteydessä ilmoitettu digitoitu ala. Lisäksi ristiintarkastuksia on tehtävä sen vuoksi, ettei samalle alalle haettaisi tukea useaan kertaan.

2. Jos ristiintarkastuksissa havaitaan noudattamatta jättämiseen viittaavaa, on sovellettava muita tarkoituksenmukaisia hallinnollisia menettelyjä ja tarvittaessa tehtävä tarkastus paikalla.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

3. Jos kaksi tai useampia tuensaaajia jättää tukihakemuksen ja/tai maksupyynnön viitelohkosta saman tukijärjestelmän tai saman tukitoimenpiteen osalta ja ilmoitettujen viljelylohkojen alat ovat osittain päällekkäiset tai jos koko ilmoitettu pinta-ala on suurempi kuin delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 5 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti määritetty tukikelpoinen enimmäisala ja jos ero on kyseiselle viitelohkolle tämän asetuksen 38 artiklan mukaisesti määritellyn sallitun mittapoikkeaman rajoissa, jäsenvaltio voi edellyttää kyseisten pinta-alojen suhteellista pienentämistä, jollei tuensaaaja osoita, että joku muista asianomaisista tuensaaajista on ilmoittanut omat alansa liian suureksi hänen vahingokseen.

III LUKU

Yhdennettyyn järjestelmään liittyvät paikalla tehtävät tarkastukset

1 j a k s o

Yhteiset säännökset

30 artikla

Pinta-alaan liittyviä tukijärjestelmiä koskevien tarkastusten määrä – ei koske tukea ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisille maatalouskäytännöille

Muita pinta-alaan liittyviä tukijärjestelmiä kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvun mukaista ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisille maatalouskäytännöille myönnettävää tukea, jäljempänä 'viherryttämistuki', koskevien, vuosittain paikalla tehtävien tarkastusten tarkastusotokseen on sisällyttävä vähintään

- a) 5 prosenttia tuensaaajista, jotka hakevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun mukaisen perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän tukea; jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarkastusotokseen sisältyy vähintään 5 prosenttia kaikista niistä tuensaaajista, jotka ilmoittavat pääasiassa sellaista maatalousmaata, joka pysyy luontaisesti laitumeksi soveltuvassa kunnossa delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) 5 prosenttia tuensaaajista, jotka hakevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 2 luvun mukaista uudelleenjakotukea;
- c) 5 prosenttia tuensaaajista, jotka hakevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 4 luvun mukaista luonnonhaitta-alueille myönnettävää tukea;
- d) 5 prosenttia tuensaaajista, jotka hakevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 5 luvun mukaista nuorten viljelijöiden tukea;
- e) 5 prosenttia tuensaaajista, jotka hakevat pinta-alaan liittyviä tukia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 1 luvun mukaisen vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen puitteissa;
- f) 5 prosenttia tuensaaajista, jotka hakevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osaston mukaista pienviljelijäjärjestelmän tukea;
- g) 30 prosenttia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdan mukaisista hampun tuotantoon käytettäväksi ilmoitetuista aloista;
- h) 5 prosenttia tuensaaajista, jotka hakevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 2 luvun mukaista puuvillan lajikohtaista tukea.

31 artikla

Viherryttämistukea koskevien tarkastusten määrä

1. Viherryttämistuen osalta vuosittain paikalla tehtävien tarkastusten tarkastusotokseen on sisällyttävä vähintään
 - a) 5 prosenttia tuensaaajista, joiden edellytetään noudattavan ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä, jäljempänä 'viherryttämiskäytännöt', ja jotka eivät ole osa b ja c alakohdassa tarkoitettuja tarkastuksen perusjoukkoja, jäljempänä 'viherryttämistä koskevan tarkastuksen perusjoukko'; otokseen on sisällyttävä samaan aikaan vähintään 5 prosenttia tuensaaajista, joilla on neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽²⁾ soveltamisalaan kuuluvilla alueilla sijaitsevia ympäristön kannalta herkkiä pysyviä nurmia tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja muita herkkiä alueita;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

- b) 3 prosenttia
- i) joko kaikista niistä viherryttämistuen saamisen edellytykset täyttävistä tuensaajista, jotka on vapautettu viljelyn monipuolistamista ja ekologista alaa koskevista velvoitteista, koska he eivät täytä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 ja 46 artiklassa tarkoitettuja kynnysarvoja, ja joita kyseisen asetuksen 45 artiklassa tarkoitettujen velvoitteiden ei koske;
- ii) tai vuosina, joina delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 44 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltiossa, niistä viherryttämistuen saamisen edellytykset täyttävistä tuensaajista, jotka on vapautettu viljelyn monipuolistamista ja ekologista alaa koskevista velvoitteista, koska he eivät täytä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 ja 46 artiklassa tarkoitettuja kynnysarvoja, ja joita kyseisen asetuksen 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen velvoitteiden ei koske;
- c) 5 prosenttia tuensaajista, joiden edellytetään noudattavan viherryttämiskäytäntöjä ja käyttävän asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja kansallisia tai alueellisia ympäristösertifiointijärjestelmiä;
- d) 5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 kohdan mukaiseen alueelliseen täytäntöönpanoon osallistuvista tuensaajista;
- e) 5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 6 kohdan mukaisesta kollektiivisesta täytäntöönpanosta;
- f) 100 prosenttia delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista vierekkäisten ekologisten alueiden muodostamista yhtenäisistä alueista;
- g) 100 prosenttia tuensaajista, joilla on delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 42 artiklan mukainen velvoite muuttaa maa takaisin pysyväksi nurmeksi;
- h) 20 prosenttia tuensaajista, joilla on delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 44 artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen velvoite muuttaa maa takaisin pysyväksi nurmeksi.

2. Tuensaajat, jotka noudattavat viherryttämiskäytäntöjä soveltamalla vastaavia käytäntöjä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti, jotka osallistuvat kyseisen asetuksen 61 artiklan mukaiseen pienviljelijäjärjestelmään tai jotka täyttävät koko tilan osalta neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007⁽¹⁾ 29 artiklan 1 kohdassa säädetyt luonnonmukaista maataloutta koskevat vaatimukset, eivät voi sisältyä tarkastusotokseen eikä heitä saa ottaa huomioon laskettaessa tässä artiklassa säädettyjä tarkastusten määriä.

3. Jos ekologisia aloja ei yksilöidä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 70 artiklassa tarkoitettussa viljelylohkojen tunnistusjärjestelmässä, 1 kohdan a ja c–e alakohdassa vahvistettua tarkastusten määrää on lisättävä 5 prosentilla niistä asianomaiseen tarkastusotokseen kuuluvista tuensaajista, joilla edellytetään olevan maatalousmaalla ekologinen ala asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 ja 46 artiklan mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos hallinto- ja valvontajärjestelmä takaa sen, että kaikki ilmoitetut ekologiset ala tunnistetaan ja tapauksen mukaan merkitään viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

32 artikla

Maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevien tarkastusten määrä

1. Vuosittain paikalla tehtävien tarkastusten tarkastusotokseen on sisällyttävä vähintään 5 prosenttia tuensaajista, jotka jättävät maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevan hakemuksen. Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 29 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden osalta 5 prosentin tarkastusten määrä on saavutettava kunkin yksittäisen toimenpiteen kohdalla.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

Tarkastusotoksessa on myös oltava edustettuna myös vähintään 5 prosenttia niistä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan mukaisista tuensaajista, jotka noudattavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja vastaavia käytäntöjä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 29 artiklassa tarkoitettujen henkilöryhmien tapauksessa ryhmän kutakin jäsentä voidaan pitää tuensaajana 1 kohdassa säädettyä tarkastusten määrää laskettaessa.

3. Tuensaajista, jotka saavat sellaista asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 28, 29 tai 34 artiklan taikka asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan iv tai v alakohdan tai b alakohdan i, iii tai v alakohdan mukaisesti myönnettyä monivuotista tukea, jota koskevien tukien maksu jakautuu viittä vuotta pidemmälle ajalle, jäsenvaltiot voivat päättää tarkastaa viidennen maksatusvuoden jälkeen vähintään 2,5 prosenttia.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan tukeen, joka on myönnetty asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, asianomaista maksusitoumusta koskevan viidennen maksatusvuoden jälkeen.

4. Edellä olevan 3 kohdan mukaisesti tarkastettuja tuensaajia ei saa ottaa huomioon 1 kohtaa sovellettaessa.

33 artikla

Eläintukijärjestelmiä koskevien tarkastusten määrä

1. Eläintukijärjestelmien osalta vuosittain paikalla tehtävien tarkastusten tarkastusotokseen on sisällyttävä vähintään 5 prosenttia tuensaajista, jotka jättävät kyseistä tukijärjestelmää koskevan hakemuksen.

Jos kuitenkin eläimiä koskevan sähköisen tietokannan varmuus ja käyttö ei ole riittävä asianomaisen tukijärjestelmän hallinnoimiseksi moitteettomasti, kyseiseen järjestelmään sovellettava prosenttimäärä on 10 prosenttia.

Valittuun tarkastusotokseen on sisällyttävä tukijärjestelmää kohden vähintään 5 prosenttia eläimistä, joita varten tukea on haettu.

2. Vuosittain paikalla tehtävien tarkastusten tarkastusotokseen on tapauksen mukaan sisällyttävä 10 prosenttia niistä muista yksiköistä, elimistä tai organisaatioista, jotka toimittavat 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti todisteet tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten ja muiden velvoitteiden täyttymistä koskevaa tarkastusta varten.

34 artikla

Tarkastusotoksen valinta

1. Jos hakemuksista tai hakijoista todetaan hakemuksen jättämisen yhteydessä tai hallinnollisten tarkastusten jälkeen, ettei niitä voida hyväksyä tai etteivät ne ole tukikelpoisia, ne eivät voi olla osa tarkastuksen perusjoukkoa.

2. Edellä olevaa 30 ja 31 artiklaa sovellettaessa otos valitaan seuraavasti:

a) 1–1,25 prosenttia tuensaajista, jotka hakevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun mukaisen perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän tukea, valitaan satunnaisesti kaikista kyseisten järjestelmien tukea hakevista tuensaajista;

b) 1–1,25 prosenttia viherryttämistä koskevan tarkastuksen perusjoukosta valitaan satunnaisesti kaikista a alakohdan mukaisesti valituista tuensaajista. Jos kyseisen prosenttimäärän saavuttamiseksi on tarpeen, valitaan viherryttämistä koskevan tarkastuksen perusjoukosta satunnaisesti lisää tuensaajia;

c) 31 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tarkastusotoksesta vielä puuttuva tuensaajamäärä valitaan riskianalyysin perusteella;

- d) kaikkia tämän kohdan a–c alakohdan mukaisesti valittuja tuensaaajia voidaan pitää osana 30 artiklan b–e, g ja h alakohdassa säädettyjä tarkastusotoksia. Jos tarkastusten vähimmäismäärien noudattamiseksi on tarpeen, valitaan asianomaisista tarkastuksen perusjoukoista satunnaisesti lisää tuensaaajia;
- e) kaikkia tämän kohdan a–d alakohdan mukaisesti valittuja tuensaaajia voidaan pitää osana 30 artiklan a alakohdassa säädettyä tarkastusotosta. Jos tarkastuksen vähimmäismäärän noudattamiseksi on tarpeen, valitaan satunnaisesti lisää tuensaaajia niistä tuensaaajista, jotka hakevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun mukaiseen perustukijärjestelmään tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmään kuuluvaa tukea;
- f) 30 artiklan f alakohdassa tarkoitettu tuensaaajien vähimmäismäärä valitaan satunnaisesti kaikista tuensaaajista, jotka hakevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osaston mukaiseen pienviljelijäjärjestelmään kuuluvaa tukea;
- g) 31 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tuensaaajien vähimmäismäärä valitaan riskianalyysin perusteella kaikista niistä viherryttämistuen saamisen edellytykset täyttävistä tuensaaajista, jotka on vapautettu viljelyn monipuolistamista ja ekologista alaa koskevista velvoitteista, koska he eivät täytä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 ja 46 artiklassa tarkoitettuja kynnysarvoja, ja joita kyseisen asetuksen 45 artiklassa tarkoitetut velvoitteet eivät koske;
- h) 20–25 prosenttia 31 artiklan 1 kohdan c, d ja h alakohdassa tarkoitettua tuensaaajien vähimmäismäärästä valitaan satunnaisesti kaikista tämän kohdan b alakohdan mukaisesti valituista tuensaaajista. Jos kyseisen prosenttimäärän saavuttamiseksi on tarpeen, valitaan satunnaisesti lisää tuensaaajia kaikista tämän kohdan a alakohdan mukaisesti valituista tuensaaajista. Loput 31 artiklan 1 kohdan c, d ja h alakohdassa tarkoitettuista tuensaaajista valitaan riskianalyysin perusteella kaikista tämän kohdan c alakohdan mukaisesti valituista tuensaaajista. Jos tarkastusten vähimmäismäärien noudattamiseksi on tarpeen, valitaan lisää tuensaaajia riskianalyysin perusteella asianomaisista tarkastuksen perusjoukoista;
- i) 20–25 prosenttia 31 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua kollektiivisten täytäntöönpanojen vähimmäismäärästä valitaan satunnaisesti kaikista asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 6 kohdan mukaisista kollektiivisistä täytäntöönpanoista. Loput 31 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuista kollektiivisistä täytäntöönpanoista valitaan riskianalyysin perusteella.

Paikalla tehtävät tarkastukset, jotka koskevat d, e ja h alakohdan mukaisesti lisäksi valittuja tuensaaajia sekä f ja g alakohdan mukaisesti valittuja tuensaaajia, voidaan rajoittaa siihen tukijärjestelmään, jonka osalta heidät on valittu, jos tarkastusten vähimmäismäärä on jo toteutunut niiden muiden tukijärjestelmien osalta, joissa he ovat hakeneet tukea.

Paikalla tehtävät tarkastukset, jotka koskevat 31 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohdan mukaisesti lisäksi valittuja tuensaaajia sekä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdan mukaisesti valittuja tuensaaajia, voidaan rajoittaa niihin viherryttämiskäytäntöihin, joiden osalta heidät on valittu, jos tarkastusten vähimmäismäärät ovat jo toteutuneet niiden muiden tukijärjestelmien ja viherryttämiskäytäntöjen osalta, joita heidän on noudatettava.

Edellä olevan 31 artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava tarkastusotoksen edustavuus eri käytäntöjen osalta.

3. Edellä olevan 32 ja 33 artiklan soveltamiseksi valitaan paikalla tehtäviin tarkastuksiin ensin satunnaisesti 20–25 prosenttia tuensaaajien vähimmäismäärästä. Loput paikalla tehtävissä tarkastuksissa tarkastettavista tuensaaajista valitaan riskianalyysin perusteella.

Edellä olevan 32 artiklan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat valita riskianalyysin perusteella yksittäisiä maaseudun kehittämistoimenpiteitä, joissa kyseiset tuensaaajat ovat mukana.

4. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa tarkastettavien tuensaaajien lukumäärä on 30–33 artiklassa tarkoitettua tuensaaajien vähimmäismäärää suurempi, lisäotokseen satunnaisesti valittavien tuensaaajien prosenttiosuus ei saa olla yli 25 prosenttia.
5. Riskianalyysin tehokkuutta on arvioitava ja analyysiä on ajantasaistettava vuosittain
 - a) määrittelemällä kunkin riskitekijän merkitys;
 - b) vertaamalla tuloksia tarkastellen eroa ilmoitetun pinta-alan ja 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua riskianalyysin perusteella ja satunnaisesti valitusta otoksesta määritetyn pinta-alan välillä; tai vertaamalla tuloksia tarkastellen eroa ilmoitettujen eläinten ja 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua riskianalyysin perusteella ja satunnaisesti valitusta otoksesta määritettyjen eläinten välillä;
 - c) ottamalla huomioon tilanteen erityisluonne sekä tarvittaessa riskitekijöiden merkityksen muuttuminen jäsenvaltiossa;
 - d) ottamalla huomioon noudattamatta jättämisen luonne, joka aiheutti tarkastusten määrän lisäyksen 35 artiklan mukaisesti.
6. Toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä tiedot syistä, joiden perusteella kukin tuensaaaja on valittu paikalla tehtävään tarkastukseen. Tiedot on annettava ennen tarkastusta tarkastajalle, joka tekee tarkastuksen paikalla.
7. Osa tarkastusotoksesta voidaan tarvittaessa valita käytettävissä olevien tietojen perusteella ennen 13 artiklassa tarkoitettua hakemusten viimeistä jättöpäivää. Alustava otos on täydennettävä, kun kaikki asianomaiset tukihakemukset ja maksupyynnöt ovat käytettävissä.

35 artikla

Tarkastusten määrän lisäys

Jos paikalla tehtävässä tarkastuksessa paljastuu jonkin tietyn tukijärjestelmän tai tukitoimenpiteen yhteydessä merkitsevää noudattamatta jättämistä, toimivaltaisen viranomaisen on asianmukaisella tavalla korotettava paikalla tehtävissä tarkastuksissa seuraavana vuonna tarkastettavien tuensaaajien prosenttimäärää.

36 artikla

Tarkastusten määrän vähentäminen

1. Tässä luvussa säädettyjä tarkastusten määriä voidaan vähentää vain tässä artiklassa esitettyjen tukiohjelmien tai tukitoimenpiteiden osalta.
2. Poiketen siitä, mitä 30 artiklan a, b ja f alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat perustukijärjestelmän, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän, uudelleenjakotuen ja pienviljelijäjärjestelmän osalta päättää vähentää kutakin järjestelmää koskevien vuosittain paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän 3 prosentiksi.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan vain, jos käytössä on 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikki tukihakemukset kattava paikkatiedon leikkausjärjestelmä ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä ja jos kaikille tukihakemuksille tehdään ristiintarkastukset sen estämiseksi, ettei samalle alalle haeta tukea useampaan kertaan kyseisen alakohdan soveltamista edeltävänä vuonna.

Hakuvuosien 2015 ja 2016 osalta paikalla tarkastetun satunnaisotoksen virhetaso saa olla kahtena edeltävänä varainhoitovuonna enintään 2 prosenttia. Jäsenvaltio vahvistaa virhetason käyttäen unionin tasolla laadittua menetelmää.

3. Poiketen siitä, mitä 30 artiklan a, b ja f alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat perustukijärjestelmän, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän, uudelleenjakotuen ja pienviljelijäjärjestelmän osalta päättää pienentää tarkastusotosta 34 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti valituksi otokseksi, jos tehdään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 70 artiklassa tarkoitetun viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän päivittämissä käytettyihin ortokuviin perustuvia tarkastuksia.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan vain, jos jäsenvaltiot päivittävät viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää järjestelmällisesti ja tarkastavat kaikki tuensaajat koko sen kattamalla alueella kolmen vuoden kuluessa siten, että tarkastukset kattavat vuosittain vähintään 25 prosenttia viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään kirjatusta tukikelpoisista hehtaareista. Vuotuista vähimmäiskattavuutta ei kuitenkaan sovelleta jäsenvaltioihin, joilla viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään on kirjattu alle 150 000 tukikelpoista hehtaaria.

Ennen ensimmäisen alakohdan soveltamista jäsenvaltioiden on pitänyt päivittää kolmen edeltävän vuoden kuluessa koko viljelylohkojen tunnistusjärjestelmänsä.

Päivityksessä käytettävät ortokuvat eivät saa olla yli 15 kuukautta vanhoja sinä päivänä, jona niitä käytetään viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän päivittämiseen.

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän laadun, sellaisena kuin se on arvioituna delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 6 artiklan mukaisesti ensimmäisen alakohdan soveltamista edeltävien kahden vuoden kuluessa, on oltava riittävä, jotta tuen myöntämisedellytysten täyttyminen voidaan tarkastaa tehokkaasti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös voidaan tehdä kansallisella tai alueellisella tasolla. Tämän alakohdan soveltamiseksi alueella tarkoitetaan yhden tai useamman itsenäisen viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kattamaa pinta-alaa kokonaisuudessaan.

Edellä olevan 2 kohdan kolmatta alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

4. Poiketen siitä, mitä 32 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää alentaa paikalla kalenterivuosittain tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän kolmeen prosenttiin tuensaajista, jotka hakevat maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevaa tukea yhdennetyn järjestelmän puitteissa.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta tuensaajiin, jotka noudattavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja vastaavia käytäntöjä.

5. Edellä olevaa 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan ainoastaan, jos komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 62 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistamat paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän vähentämistä koskevat yleiset edellytykset täyttyvät. Jos jokin kyseisistä edellytyksistä tai tämän artiklan 2 tai 3 kohdassa vahvistetuista edellytyksistä ei enää täyty, jäsenvaltioiden on viipymättä kumottava paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän vähentämistä koskeva päätös ja sovellettava kyseisiin tukiohjelmiin tai tukitoimenpiteisiin seuraavasta hakuvuodesta alkaen 30 artiklan a, b ja f alakohdassa ja/tai 32 artiklassa säädettyä paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärää.

6. Poiketen siitä, mitä 30 artiklan g alakohdassa säädetään, kun jäsenvaltio ottaa käyttöön hampun viljelyä koskevan ennakkohyväksyntäjärjestelmän, voidaan paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärää alentaa 20 prosenttiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdan mukaisista hampun tuotantoalaksi ilmoitetuista aloista.

Tällöin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ennakkohyväksyntäjärjestelmänsä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä vähennetyn tarkastusten määrän soveltamista edeltävänä vuonna. Kyseisiä yksityiskohtaisia sääntöjä tai edellytyksiä koskevista muutoksista on ilmoitettava komissiolle viipymättä.

2 j a k s o

Pinta-alaan liittyvien järjestelmien tukihakemuksia ja pinta-alaan liittyvien tukitoimenpiteiden maksupyyntöjä koskevat paikalla tehtävät tarkastukset

37 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

1. Paikalla tehtävien tarkastusten on katettava kaikki viljelylohkot, joille haetaan tukea asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I lueteltujen järjestelmien nojalla ja/tai maaseudun kehittämistoimenpiteiden nojalla yhdennetyn järjestelmän puitteissa.

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sekä 30 ja 34 artiklassa säädettyjä maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevan valvonnan osalta paikalla tehtävien tarkastusten on katettava myös muu kuin maatalousmaa, jolle haetaan tukea.

Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava tarkastustulosten perusteella ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 5 artiklan 3 kohta huomioon ottaen, tarvitaanko vastaavien viitelohkojen osalta päivitystä.

2. Paikalla tehtävien tarkastusten on katettava tuensaajan 1 kohdassa tarkoitettujen tukijärjestelmien ja/tai tukitoimenpiteiden osalta ilmoittaman alan pinta-alan mittaus sekä asianomaisia tukikelpoisuusperusteita, sitoumuksia ja muita velvoitteita koskevat tarkastukset.

Jos kyse on sellaisista asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I lueteltujen järjestelmien nojalla suoria tukia hakevista tuensaajista, joiden maatalousmaasta suurin osa on laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisesti pysyvää maata, paikalla tehtävän tarkastuksen on katettava myös asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja, kyseisillä pinta-aloilla harjoitettavia vähimmäistoimia koskevat tarkastukset.

3. Viherryttämiskäytäntöihin liittyvien paikalla tehtävien tarkastusten on katettava kaikki velvoitteet, joita tuensaajan on noudatettava. Osana paikalla tehtäviä tarkastuksia on tarvittaessa tarkastettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 ja 46 artiklassa tarkoitettujen, kyseisistä käytännöistä vapauttamiseen liittyvien kynnsarvojen noudattaminen. Tätä alakohdtaa sovelletaan myös paikalla tehtäviin tarkastuksiin, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja kansallisia tai alueellisia ympäristösertifiointijärjestelmiä.

Jos paikalla tehtävä tarkastus koskee asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 kohdan mukaista alueellista täytäntöönpanoa, sen on katettava myös pinta-alan mittaus sekä jäsenvaltion tuensaajille tai tuensaajaryhmille määräämien velvoitteiden noudattamista koskevat tarkastukset.

Jos paikalla tehtävä tarkastus koskee asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 6 kohdan mukaista kollektiivista täytäntöönpanoa, sen on katettava

a) delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 47 artiklan 1 kohdassa vahvistetun läheisyysperusteen tarkastaminen;

b) pinta-alan mittaus sekä yhtenäisiä ekologisia aloja koskevan perusteen tarkastaminen;

- c) tarvittaessa jäsenvaltion tuensaajille tai tuensaajaryhmille määräämät lisävelvoitteet;
- d) yksilölliset viherryttämismääräykset, joita kollektiiviseen täytäntöönpanoon osallistuvan tuensaajan on noudatettava.

38 artikla

Pinta-alan mittaaminen

1. Vaikka kaikille viljelylohkoille on tehtävä tukikelpoisuustarkastukset, varsinainen viljelylohkon pinta-alan mittaaminen osana paikalla tehtävää tarkastusta voidaan rajoittaa satunnaisotokseen, joka käsittää vähintään 50 prosenttia viljelylohkoista, joiden osalta on jätetty tukihakemus pinta-alaan liittyvien tukijärjestelmien ja/tai maksupyyntö pinta-alaan liittyvien tukitoimenpiteiden nojalla. Jos otosta tarkastettaessa paljastuu noudattamatta jättäminen, on mitattava kaikki viljelylohkot tai ekstrapoloitava päätelmät mitatusta otoksesta.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta viljelylohkoihin, joille on tehtävä ekologista alaa koskeva tarkastus asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan mukaisesti.

2. Viljelylohkojen pinta-ala on mitattava millä tahansa keinoilla, joiden on osoitettu takaavan, että mittausten laatu on vähintään yhtä hyvä kuin sovellettavissa unionin tasolla vahvistetuissa teknisissä standardeissa vaadittu laatu.

3. Toimivaltainen viranomainen voi käyttää 40 artiklan mukaisesti kaukokartoitusta tai maailmanlaajuisen satelliittipaikannusjärjestelmän tekniikkaa, jos se on mahdollista.

4. On määriteltävä yksi yhtenäinen sallitun etäisyyspoikkeaman arvo kaikkia satelliittipaikannuksen ja/tai ortokuvien avulla tehtäviä pinta-alan mittauksia varten. Tätä tarkoitusta varten käytettävät mittausvälineet on validoitava vähintään yhden sallittua poikkeamaa koskevan validointiluokan verran yhtenäisen arvon alapuolelle. Yhtenäinen sallitun poikkeaman arvo saa kuitenkin olla enintään 1,25 metriä.

Kunkin viljelylohkon osalta suurin sallittu poikkeama voi olla absoluuttisesti enintään 1,0 hehtaaria.

Kuitenkin silloin, kun on kyse metsäaloista, jäsenvaltiot voivat määrittellä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sekä 30 ja 34 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä varten soveltuvat sallitut poikkeamat, jotka saavat olla enintään kaksi kertaa niin suuret kuin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittu sallittu poikkeama.

5. Viljelylohkon kokonaispinta-ala voidaan ottaa mittaauksessa huomioon edellyttäen, että se on kokonaisuudessaan tukikelpoinen. Muussa tapauksessa otetaan huomioon tukikelpoinen nettoala. Tätä tarkoitusta varten voidaan tarvittaessa soveltaa delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 10 artiklassa tarkoitettua määräsuhteeseen perustuvaa järjestelmää.

6. Eri viljelykasvien osuuksien laskemiseksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklassa tarkoitettua viljelyn monipuolistamista varten on mittaauksessa otettava huomioon viljelykasvin tosiasiallisesti kattama ala delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 40 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Sekaviljelyaloilla otetaan huomioon kokonaispinta-ala, jolla harjoitetaan sekaviljelyä kyseisen asetuksen 40 artiklan 3 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti tai jonka peittää seoskasvusto kyseisen asetuksen 40 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

7. Jos on mahdollista, että delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 17 artiklan 1 kohdan b alakohdasta seuraa vierekkäisten viljelylohkojen, joilla on yhtenäinen maanpeitettytyyppi, keinotekoinen jako erillisiksi viljelylohkoiksi, vierekkäisistä viljelylohkoista muodostuvan alan mittaaminen on suoritettava yhdellä, kyseiset viljelylohkot kattavalla mittaauksella.

8. Tarvittaessa viljelylohkolle on tehtävä kaksi erillistä mittausta, toinen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun mukaista perustukijärjestelmää tai yhtenäistä pinta-alatuen järjestelmää varten ja toinen osittain päällekkäisen toisen viljelylohkon mittaamiseksi muita pinta-alaan liittyviä tukijärjestelmiä ja/tai maaseudun kehittämistoimenpiteitä varten.

39 artikla

Tukikelpoisuusedellytysten tarkastaminen

1. Viljelylohkojen tukikelpoisuus on tarkastettava millä tahansa tarkoituksenmukaisella keinolla. Tarvittaessa on myös todennettava viljelykasvi. Tätä varten on tarvittaessa pyydettävä lisätodisteita.

2. Pysyvällä nurmella, jota voidaan käyttää laitumena ja joka on osa vakiintunutta paikallista käytäntöä, jonka mukaan heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole vallitsevia laidunalueilla, voidaan tämän asetuksen 38 artiklan mukaisesti mitattuun tukikelpoiseen alaan soveltaa tarvittaessa vähennyskerrointa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Jos alue on yhteiskäytössä, toimivaltaisten viranomaisten on jaettava sen pinta-ala yksittäisten tuensaajien kesken suhteessa alaan, joka on heidän käytössään tai johon heillä on käyttöoikeus.

3. Tuensaajien ekologiseksi alaksi ilmoittamat maisemapiirteet, jotka eivät delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 9 ja 10 artiklan mukaisesti sisälly tukikelpoiseen alaan, on tarkastettava samojen periaatteiden mukaisesti kuin tukikelpoinen ala.

4. Maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevan valvonnan yhteydessä ja jos jäsenvaltiot säätävät, että tietyt paikalla tehtävän tarkastuksen osat voidaan tehdä otoksen perusteella, otoksen on taattava valvonnan luotettavuus ja edustavuus. Jäsenvaltioiden on vahvistettava otoksen valintaperusteet. Jos otokseen perustuvassa tarkastuksessa ilmenee noudattamatta jättäminen, otoksen laajuutta ja kohdetta on lisättävä asianmukaisesti.

40 artikla

Kaukokartoitusta käyttäen tehtävät tarkastukset

Jos jäsenvaltio tekee paikalla tarkastuksia kaukokartoitusta käyttäen, toimivaltaisen viranomaisen on

- a) tehtävä kunkin tukihakemuksen ja/tai maksupyynnön osalta tarkastettavia viljelylohkoja koskevien ortokuvien (satelliitti- tai ilmakuvia) kuvatulkinna maanpeitetyyppien ja tarvittaessa viljelykasvityypin tunnistamiseksi ja pinta-alan mittaamiseksi;
- b) tarkastettava fyysisesti paikalla kaikki viljelylohkot, joiden pinta-aloja koskevan ilmoituksen paikkansapitävyyttä ei voida tarkistaa kuvatulkinna perusteella toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla;
- c) tehtävä kaikki tarkastukset, jotka ovat tarpeen viljelylohkoja koskevien tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten ja muiden velvoitteiden noudattamisen tarkastamiseksi;
- d) toteutettava vaihtoehtoiset toimet 38 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtävän pinta-alan mittauksen suorittamiseksi sellaisten viljelylohkojen osalta, joista ei ole kuva-aineistoa.

41 artikla

Tarkastuskertomus

1. Jokaisesta tämän jakson mukaisesta paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus, jonka perusteella voidaan tarkastella tehtyjä tarkastuksia yksityiskohtaisesti ja tehdä tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten ja muiden velvoitteiden noudattamista koskevat päätelmät. Kertomuksessa on oltava erityisesti seuraavat tiedot:

- a) tarkastuksen kohteena olleet tukijärjestelmät tai tukitoimenpiteet sekä tukihakemukset tai maksupyynnöt;
- b) paikalla olleet henkilöt;

- c) tarkastetut viljelylohkot ja mitatut viljelylohkot, tapauksen mukaan myös mittaustulokset mitattua viljelylohkoa kohden ja käytetyt mittausten menetelmät;
- d) tapauksen mukaan sellaista muuta kuin maatalousmaata koskevat mittaustulokset, jolle haetaan tukea maaseudun kehittämistoimenpiteiden puitteissa, ja käytetyt mittausten menetelmät;
- e) tieto siitä, ilmoitettiin ko tarkastuksesta tuensaajalle ennakolta ja mahdollisen ennakoilmoituksen varoitusajaksi;
- f) yksittäisten suoran tuen järjestelmien tai maaseudun kehittämistuen järjestelmien osalta toteutettavat erityiset valvontatoimenpiteet;
- g) mahdollisesti toteutettavat lisävalvontatoimenpiteet;
- h) todetut noudattamatta jättämiset, jotka saattaisivat edellyttää ristiinilmoituksia ottaen huomioon muut tukijärjestelmät, tukitoimenpiteet ja/tai täydentävät ehdot;
- i) todetut noudattamatta jättämiset, jotka saattavat edellyttää jatkotoimia seuraavina vuosina.

2. Tuensaajalle on annettava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus tarkastuksen aikana, jotta hän voisi todistaa olleensa paikalla tarkastuksessa ja lisätä huomautuksia. Jos jäsenvaltiot käyttävät tarkastuksen aikana sähköisesti laadittavaa tarkastuskertomusta, toimivaltaisen viranomaisen on tarjottava tuensaajalle mahdollisuus lisätä sähköinen allekirjoitus tai tarkastuskertomus on lähetettävä viipymättä tuensaajalle, jotta hän voi allekirjoittaa kertomuksen ja lisätä siihen mahdolliset huomautukset. Jos noudattamatta jättämisä todetaan, tuensaajan on saatava jäljennös tarkastuskertomuksesta.

Jos paikalla tehtävä tarkastus tehdään kaukokartoituksena 40 artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat päättää olla antamatta tuensaajalle mahdollisuutta allekirjoittaa tarkastuskertomus, jos kaukokartoituksena tehdyssä tarkastuksessa ei paljastu noudattamatta jättämisä. Jos tällaisten tarkastusten perusteella paljastuu noudattamatta jättämisä, mahdollisuus kertomuksen allekirjoittamiseen on annettava ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee havaintojen perusteella vähennyksiä, epäämisä, peruutuksia tai seuraamuksia koskevat päätelmänsä.

3 j a k s o

Eläintukihakemuksia ja eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden maksupyynnöistä koskevat paikalla tehtävät tarkastukset

42 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Paikalla tehtävissä tarkastuksissa on tarkastettava kaikkien tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten ja muiden velvoitteiden noudattaminen, ja niiden on katettava kaikki eläimet, joista on jätetty tarkastettavien eläintukijärjestelmien tai eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden mukainen tukihakemus tai maksupyyntö.

Jos jäsenvaltio on määritellyt 21 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisen ajanjakson, vähintään 50 prosenttia 32 tai 33 artiklassa säädetystä paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärästä on jaettava kyseisen eläintukijärjestelmän tai eläimiin liittyvän tukiohjelman osalta koko ajanjaksolle.

Jos jäsenvaltio käyttää 21 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, myös delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 17 alakohdassa määritellyt mahdollisesti tukikelpoiset eläimet on tarkastettava.

Paikalla tehtävissä tarkastuksissa on tarkastettava erityisesti, vastaako tilalla olevien eläinten, joista on jätetty tukihakemuksia ja/tai maksupyyntöjä, ja tapauksen mukaan mahdollisesti tukikelpoisten nautaeläinten lukumäärä rekistereihin merkittyjen ja eläimiä koskevaan sähköiseen tietokantaan ilmoitettujen eläinten lukumäärää.

2. Paikalla tehtävissä tarkastuksissa on myös tarkastettava, että

- a) eläimistä, joiden osalta on jätetty tukihakemuksia tai maksupyyntöjä paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana, rekisteriin ja eläimiä koskevaan sähköiseen tietokantaan merkityt tiedot ovat paikkansapitäviä ja yhtenäisiä tarkastamalla otos todistusasiakirjoista, kuten osto- ja myyntikuiteista, teurastustodistuksista, eläinlääkärin-todistuksista ja tapauksen mukaan eläinpassista tai siirtoasiakirjoista; jos kuitenkin poikkeavuuksia havaitaan, paikalla tehtävä tarkastus on ulotettava koskemaan tarkastusta edeltänyttä 12 kuukauden jaksoa;
- b) nautaeläimet tai lampaat/vuohet on tunnistettu korvamerkillä tai muulla tunnistustavalla, että niiden mukana on tapauksen mukaan eläinpassi tai siirtoasiakirja ja että ne on merkitty rekisteriin ja ilmoitettu asianmukaisesti eläimiä koskevaan sähköiseen tietokantaan.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tarkastukset voidaan tehdä satunnaisotannan perusteella. Jos otosta koskevassa tarkastuksessa paljastuu noudattamatta jättäminen, on tarkastettava kaikki eläimet tai ekstrapoloitava päätelmät otoksen perusteella.

43 artikla

Tarkastuskertomus eläintukijärjestelmien ja eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden yhteydessä

1. Jokaisesta tämän jakson mukaisesta paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus, jonka perusteella voidaan tarkastella tehtyjä tarkastuksia yksityiskohtaisesti. Kertomuksessa on oltava erityisesti seuraavat tiedot:

- a) tarkastuksen kohteena olleet eläintukijärjestelmät ja/tai eläimiin liittyvät tukitoimenpiteet ja eläintukihakemukset ja/tai maksupyyntöt;
- b) paikalla olleet henkilöt;
- c) havaittujen eläinten lukumäärä, laji ja tapauksen mukaan korvamerkkien numero, rekisteriin ja eläimiä koskevaan sähköiseen tietokantaan tallennetut tiedot ja tarkastetut hakemusta tukevat asiakirjat sekä tarkastustulokset ja tapauksen mukaan yksittäisiä eläimiä ja/tai niiden tunnistuskoodeja koskevat erityiset havainnot;
- d) tieto siitä, ilmoitettiinkö käynnistä tuensaajalle ennakolta ja mahdollisen ennakoilmoituksen varoitusajaksi. Jos 25 artiklassa tarkoitettu 48 tunnin aikaraja ylittyy, ylittymisen syy on ilmoitettava tarkastuskertomuksessa;
- e) eläintukijärjestelmien ja/tai eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden osalta toteutettavat erityiset valvontatoimenpiteet;
- f) mahdollisesti toteutettavat lisävalvontatoimenpiteet.

2. Tuensaajalle on annettava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus tarkastuksen aikana, jotta hän voi todistaa olleensa paikalla tarkastuksessa ja lisätä huomautuksia. Jos jäsenvaltio käyttää tarkastuksen aikana sähköisesti laadittavaa tarkastuskertomusta, toimivaltaisen viranomaisen on tarjottava tuensaajalle mahdollisuus lisätä sähköinen allekirjoitus tai tarkastuskertomus on lähetettävä viipymättä tuensaajalle, jotta hän voi allekirjoittaa kertomuksen ja lisätä siihen mahdolliset huomautukset. Jos noudattamatta jättämisistä todetaan, tuensaajan on saatava jäljennös tarkastuskertomuksesta.

3. Jos jäsenvaltio tekee tämän asetuksen mukaisia paikalla tehtäviä tarkastuksia yhdessä asetuksen (EY) N:o 1082/2003 mukaisten tarkastusten kanssa, tarkastuskertomusta on täydennettävä saman asetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisilla kertomuksilla.

4. Jos tämän asetuksen mukaisesti toteutettavissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa paljastuu noudattamattajättämistä-pauksia asetuksen (EY) N:o 1760/2000 I osaston tai asetuksen (EY) N:o 21/2004 osalta, tässä artiklassa säädetystä tarkastuskertomuksesta on lähetettävä viipymättä jäljennökset kyseisten asetusten täytäntöönpanosta vastaaville viranomaisille.

IV LUKU

Erityiset säännöt

44 artikla

Alueellisiin tai kollektiivisiin ekologisiin aloihin liittyvien tarkastusten tuloksia koskevat säännöt

Jos on kyse asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 tai 6 mukaisesta alueellisesta tai kollektiivisesta täytäntöönpanosta, määritetty yhteisen yhtenäisen ekologisen alan pinta-ala jaetaan kullekin osallistujalle suhteessa hänen osuuteensa yhteisestä ekologisesta alasta sen perusteella, mitä hän on tämän asetuksen 18 artiklan mukaisesti ilmoittanut.

Delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 26 artiklan soveltamiseksi kuhunkin alueellisen tai kollektiivisen täytäntöönpanon osallistujaan on määritetyn ekologisen alan oltava tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen yhteistä ekologista alaa koskevan osuuden ja yksilöllisen velvoitteen osalta määritettyjen ekologisten alojen summa.

45 artikla

Hamppuviljelmien tetrahydrokannabinolipitoisuuden tarkistaminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä viljelmien tetrahydrokannabinolipitoisuuden, jäljempänä 'THC-pitoisuus', määrittämiseksi tämän asetuksen liitteen I mukaisesti.

2. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä tiedot THC-pitoisuutta koskevista havainnoista. Kyseisiin tietoihin on sisällyttävä kustakin lajikkeesta vähintään kunkin näytteen THC-pitoisuutta koskevat tulokset ilmaistuna prosentteina kahden desimaalin tarkkuudella, käytetty käytäntö, tehtyjen testien lukumäärä, kehitysvaihe, jossa näyte otettiin, ja kansallisella tasolla toteutetut toimenpiteet.

3. Jos tietyn lajikkeen kaikkien näytteiden keskiarvo ylittää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa säädetyn THC-pitoisuuden, jäsenvaltion on käytettävä kyseiselle lajikkeelle seuraavan hakuvuoden aikana tämän asetuksen liitteessä I mainittua käytäntöä B. Kyseistä käytäntöä on käytettävä seuraavina hakuvuosina, jolleivät kaikki asianomaisen lajikkeen määritystulokset ole pienempiä kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa säädetty THC-pitoisuus.

Jos tietyn lajikkeen kaikkien näytteiden keskiarvo ylittää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa säädetyn THC-pitoisuuden kahtena peräkkäisenä vuotena, kyseisen jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi neuvoston direktiivin 2002/53/EY⁽¹⁾ 18 artiklan mukainen lupa kieltää kyseisen lajikkeen kaupan pitäminen. Tiedoksianto on lähetettävä viimeistään kyseisen hakuvuoden 15 päivänä marraskuuta. Seuraavasta hakuvuodesta alkaen asianomainen lajike ei voi saada suoria tukia kyseisessä jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1).

4. Jotta 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyt tarkastukset voidaan tehdä, hampun viljelyä on jatkettava tavanomaisissa kasvuo-
losuhteissa paikallisen käytännön mukaisesti vähintään kymmenen päivän ajan kukinnan päättymispäivästä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että hamppu korjataan kukinnan alkamisen jälkeen mutta ennen kuin kukinnan
päättymisestä on kulunut kymmenen päivää, jos tarkastajat osoittavat kustakin lohkoista edustavat osat, joilla viljelyä
on jatkettava tarkastusta varten vähintään kymmenen päivän ajan kukinnan päättymisestä liitteessä I vahvistetun mene-
telmän mukaisesti.

5. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu tiedoksianto on tehtävä komission asetuksen (EY) N:o 792/2009⁽¹⁾ mukaisesti.

IV OSASTO

MUUT KUIN PINTA-ALAAAN TAI ELÄIMIIN LIITTYVÄT MAASEUDUN KEHITTÄMISTOIMENPITEET

I LUKU

Johdantosäännös

46 artikla

Soveltamisala

Tätä osastoa sovelletaan menoihin, jotka perustuvat asetuksen (EU) N:o 1305/2013 14–20 artiklassa, 21 artiklan 1
kohdassa a ja b alakohdan mukaista vuosipalkkiota lukuun ottamatta, 27 artiklassa, 28 artiklan 9 kohdassa, 35 ja
36 artiklassa sekä 51 artiklan 2 kohdassa, asetuksen (EU) N:o 1303/2013 35 artiklan 1 kohdassa sekä asetuksen (EY)
N:o 1698/2005 20 artiklassa, 36 artiklan a alakohdan vi alakohdassa, b alakohdan ii, vi ja vii alakohdassa, 36 artiklan b
alakohdan i ja iii alakohdassa perustamiskustannusten osalta sekä 52 ja 63 artiklassa säädettyihin toimenpiteisiin.

II LUKU

Tarkastukset

1 j a k s o

Yleiset säännökset

47 artikla

Maaseudun kehittämistukea koskevat hakemukset, maksupyynnöt ja muut ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista menettelyistä tukea koskevien hakemusten, maksupyyntöjen ja muiden
ilmoitusten jättämistä varten muiden kuin pinta-alaan tai eläimiin liittyvien maaseudun kehittämistoimenpiteiden yhtey-
dessä.

2. Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 15 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 16 artiklan 1 kohdan, 19 artiklan 1 kohdan c
alakohdan ja 27 artiklan mukaisten toimenpiteiden osalta tuensaajan on toimitettava maksupyyntö vuosittain.

2 j a k s o

Tarkastuksia koskevat säännökset

48 artikla

Hallinnolliset tarkastukset

1. Hallinnolliset tarkastukset on tehtävä kaikkien niiden tukea koskevien hakemusten, maksupyyntöjen tai muiden
ilmoitusten osalta, joita tuensaajan tai kolmannen osapuolen edellytetään jättävän, ja niiden on katettava kaikki seikat,
jotka on mahdollista ja tarkoituksenmukaista tarkastaa hallinnollisilla tarkastuksilla. Menettelyt edellyttävät tietojen kirjaam-
ista toteutetuista tarkastustoimista, tarkastustuloksista ja poikkeavuuksien vuoksi toteutetuista toimenpiteistä.

(¹) Komission asetus (EY) N:o 792/2009, annettu 31 päivänä elokuuta 2009, yhteisen markkinajärjestelyn, suorien tukien järjestelmän,
maataloustuotteiden menekinedistämisen ja syrjäisimpiin alueisiin ja Egeanmeren pieniin saariin sovellettavien järjestelyjen täytän-
töönpanemiseksi jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen ja asiakirjojen tiedoksiantamista koskevista yksityiskohtaisista
säännöistä (EUVL L 228, 1.9.2009, s. 3).

2. Tukea koskeviin hakemuksiin liittyvillä hallinnollisilla tarkastuksilla on varmistettava, että toimet ovat sovellettavien, unionin lainsäädännössä, kansallisessa lainsäädännössä tai maaseudun kehittämissuunnitelmissa vahvistettujen velvoitteiden mukaisia, myös niiden, jotka koskevat julkisia hankintoja, valtiontukea ja muita sitovia standardeja ja vaatimuksia. Tarkastuksissa on tarkastettava erityisesti

- a) tuensaajan tukikelpoisuus;
- b) toimesta, jolle tukea haetaan, tukikelpoisuusperusteet, sitoumukset ja muut velvoitteet;
- c) valintaperusteiden täyttyminen;
- d) toimen kustannusten tukikelpoisuus, myös se, vastaavatko ne kustannusluokkaa tai laskentamenetelmää, jota on käytettävä, jos toimeen tai sen osaan sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohtaa;
- e) asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista, pois luettuina luontoissuoritukset ja poistot, esitettyjen kustannusten kohtuullisuus. Kustannukset on arvioitava käyttäen soveltuvaa arviointijärjestelmää, kuten viitekustannuksia, erilaisten tarjousten vertailua tai arviointikomiteaa.

3. Maksupyynnöjä koskevissa hallinnollisissa tarkastuksissa on tarkastettava erityisesti, jos se on kyseisen pyynnön yhteydessä tarkoituksenmukaista,

- a) loppuun saatettu tukitoimi verrattuna toimeen, jota varten tukea koskeva hakemus jätettiin ja tukea myönnettiin;
- b) aiheutuneet kustannukset ja suoritetut maksut.

4. Hallinnollisiin tarkastuksiin on sisällyttävä menettelyjä, joiden avulla voidaan välttää sääntöjenvastainen päällekkäinen rahoitus muiden unionin järjestelmien tai kansallisten järjestelmien sekä edellisen ohjelmakauden kanssa. Jos on myös muista lähteistä tulevaa rahoitusta, kyseisillä tarkastuksilla on voitava varmistaa, ettei vastaanotetun tuen kokonaismäärä ylitä sallittuja enimmäismääriä tai -tukitasoja.

5. Investointitoimia koskeviin hallinnollisiin tarkastuksiin on sisällyttävä investoinnin toteutumisen tarkastamiseksi vähintään yksi tuettuun toimeen tai investointikohteeseen kohdistuva tarkastuskäynti.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää olla tekemättä tällaisia tarkastuskäyntejä asianmukaisesti perustelluista syistä, joita ovat muun muassa seuraavat:

- a) toimi sisältyy 49 artiklan mukaisen paikalla tehtävän tarkastuksen otokseen;
- b) toimivaltainen viranomainen katsoo, että kyseinen tukitoimi on pieni investointi;
- c) toimivaltainen viranomainen arvioi pieneksi riskin siitä, etteivät tuen saamisen edellytykset täyty tai ettei investointi ole toteutunut.

Toisessa alakohdassa tarkoitettu päätös ja sen perustelut on kirjattava ylös.

49 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on järjestettävä hyväksytyjä tukitoimia koskevat paikalla tehtävät tarkastukset tarkoituksenmukaista otantaa käyttäen. Nämä tarkastukset on tehtävä mahdollisuuksien mukaan ennen toimen loppumaksun suorittamista.

2. Paikalla tehtäviä tarkastuksia saavat tehdä vain tarkastajat, jotka eivät ole osallistuneet saman toimen hallinnollisiin tarkastuksiin.

50 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten määrä ja otoksen valinta

1. Paikalla tehtävissä tarkastuksissa tarkastettavien menojen on edustettava vähintään viittä prosenttia 46 artiklassa tarkoitetuista menoista, joita osarahoitetaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) ja jotka maksajavirasto maksaa kunakin kalenterivuonna.

Jos paikalla tehtävän tarkastuksen kohteena olevaan tukitoimeen on saatu ennakko- tai välimaksuja, kyseiset maksut on otettava huomioon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa tarkastettavissa menoissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vähimmäismäärän toteutumisen osalta otetaan huomioon ainoastaan ennen kyseisen kalenterivuoden loppua tehdyt tarkastukset.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vähimmäismäärän toteutumista arvioitaessa ei oteta huomioon maksupyyntöjä, jotka hallinnollisten tarkastusten perusteella eivät ole tukikelpoisia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vähimmäismäärän toteutumisen osalta voidaan ottaa huomioon ainoastaan kaikki 49 ja 51 artiklan mukaiset vaatimukset täyttävät tarkastukset.

4. Kun valitaan otosta 1 kohdan mukaisesti tarkastettavista hyväksytyistä tukitoimista, on otettava huomioon erityisesti

- a) tarve tarkastaa riittävän erityyppisiä ja -kokoisia toimia;
- b) kansallisten tarkastusten tai unionin tekemien tarkastusten yhteydessä määritellyt riskitekijät;
- c) toimintatyyppien vaikutus virheriskiin kyseisen maaseudun kehittämisohjelman toteuttamisessa;
- d) tarve säilyttää tasapaino toimenpiteiden ja toimintatyyppien välillä;
- e) tarve valita satunnaisesti 30–40 prosenttia menoista.

5. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa paljastuu jonkin tukitoimenpiteen tai toimintatyyppien osalta merkitsevää noudattamatta jättämistä, toimivaltaisen viranomaisen on lisättävä kyseistä toimenpidettä tai toimintatyyppiä koskevien tarkastusten määrää seuraavana kalenterivuonna sopivalle tasolle.

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää vähentää 1 kohdassa tarkoitettujen kunakin kalenterivuonna paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärää kolmeen prosenttiin maaseuturahaston osarahoituksen määrästä.

Jäsenvaltio voi soveltaa ensimmäistä alakohtaa ainoastaan, jos komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 62 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistamat paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän vähentämistä koskevat yleiset edellytykset täyttyvät.

Jos jokin toisessa alakohdassa tarkoitetuista edellytyksistä ei enää täyty, jäsenvaltion on välittömästi kumottava paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän vähentämistä koskeva päätöksensä. Sen on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettua paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärää seuraavasta kalenterivuodesta alkaen.

51 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten sisältö

1. Paikalla tehtävissä tarkastuksissa on tarkastettava, onko toimi toteutettu sovellettavien sääntöjen mukaisesti, ja sen on katettava kaikki tuen myöntämisedellytyksiä koskevat tukikelpoisuusperusteet, sitoumukset ja muut velvoitteet, jotka tarkastuskäynnin ajankohtana on mahdollista tarkastaa. Niillä on varmistettava, että toimi täyttää maaseuturahastosta maksettavan tuen saamisen edellytykset.

2. Paikalla tehtävissä tarkastuksissa on tarkastettava perustana oleviin asiakirjoihin verraten, pitävätkö tuensaajan ilmoittamat tiedot paikkansa.

Tässä yhteydessä varmistetaan, että tuensaajan jättämät maksupyynnöt on perusteltu kirjanpitoasiakirjoilla tai muilla tositteilla, ja tarvittaessa tarkastetaan maksupyynnössä ilmoitettujen tietojen oikeellisuus kolmansien osapuolten hallussa olevien tietojen tai kaupallisten asiakirjojen perusteella.

3. Paikalla tehtävissä tarkastuksissa on varmistettava, että toimen käyttö tai aiottu käyttö vastaa käyttöä, joka kuvattiin tukea koskevassa hakemuksessa ja jota varten tuki myönnettiin.

4. Toimivaltaisten viranomaisten asianmukaisesti rekisteröimiä ja selittämiä poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta paikalla tehtäviin tarkastuksiin on sisällyttävä toimen toteutuspaikalle tehtävä tai, jos toimi on aineeton, sen vetäjään kohdistuva tarkastuskäynti.

52 artikla

Jälkitarkastukset

1. Investointitoimille on tehtävä jälkitarkastukset asetuksen (EU) N:o 1303/2013 71 artiklan mukaisten tai maaseudun kehittämissuunnitelmassa eriteltyjen sitoumusten noudattamisen tarkastamiseksi.

2. Jälkitarkastuksissa on tarkastettava kunakin kalenterivuonna vähintään 1 prosentti sellaisten investointitoimien maaseuturahastomenoista, joista on edelleen voimassa 1 kohdassa tarkoitettu sitoumus ja joiden osalta maaseuturahastosta on suoritettu loppumaksu. Huomioon otetaan ainoastaan kyseisen kalenterivuoden loppuun mennessä tehdyt tarkastukset.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tarkastettavien toimien otoksen on perustuttava eri toimia, toimintatyyppiä tai toimenpiteitä koskevien riskien ja taloudellisten vaikutusten analyysiin. Otoksesta 20–25 prosenttia on valittava satunnaisesti.

53 artikla

Tarkastuskertomus

1. Jokaisesta tämän jakson mukaisesta paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus, jonka perusteella voidaan tarkastella tehtyjä tarkastuksia yksityiskohtaisesti. Kertomuksessa on oltava erityisesti seuraavat tiedot:

- a) tarkastetut toimenpiteet sekä tukihakemukset tai maksupyynnöt;
- b) paikalla olleet henkilöt;
- c) tieto siitä, ilmoitettiinkö käynnistä tuensaajalle ennakolta ja mahdollisen ennakoilmoituksen varoitusajaksi;
- d) tarkastusten tulokset ja mahdolliset erityiset huomautukset;
- e) mahdollisesti toteutettavat valvontatoimenpiteet.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan tämän jakson mukaisiin jälkitarkastuksiin soveltuvin osin.

3. Tuensaajalle on annettava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus tarkastuksen aikana, jotta hän voisi todistaa olleensa paikalla tarkastuksessa ja lisätä huomautuksia. Jos jäsenvaltiot käyttävät tarkastuksen aikana sähköisesti laadittavaa tarkastuskertomusta, toimivaltaisen viranomaisen on tarjottava tuensaajalle mahdollisuus lisätä sähköinen allekirjoitus tai tarkastuskertomus on lähetettävä viipymättä tuensaajalle, jotta hän voi allekirjoittaa kertomuksen ja lisätä siihen mahdolliset huomautukset. Jos noudattamatta jättämisä todetaan, tuensaajan on saatava jäljennös tarkastuskertomuksesta.

3 j a k s o

Erityistoimenpiteiden tarkastuksia koskevat säännökset

54 artikla

Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevat toimet

Toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava, täyttyykö vaatimus siitä, että tietämyksensiero- ja tiedotuspalveluja tarjoavilla elimillä on asianmukaiset valmiudet, kuten asetuksen (EU) N:o 1305/2013 14 artiklan 3 kohdassa edellytetään. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava tilan- ja metsänhoitoa koskevan vaihdon ja tila- ja metsävierailujen kesto ja sisältö kyseisen asetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Kyseiset tarkastukset on tehtävä hallinnollisina tarkastuksina sekä paikalla otoksen perusteella tehtävinä tarkastuksina.

55 artikla

Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut

Toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava asetuksen (EU) N:o 1305/2013 15 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa säädettyjen toimien osalta, täyttyykö vaatimus siitä, että neuvontapalveluja antamaan valituilla viranomaisilla tai elimillä on asianmukaiset resurssit ja että valintamenettely on toteutettu julkisten hankintojen kautta, kuten kyseisen asetuksen 15 artiklan 3 kohdassa edellytetään. Kyseinen tarkastus on tehtävä hallinnollisina tarkastuksina sekä paikalla otoksen perusteella tehtävinä tarkastuksina.

56 artikla

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu järjestelmät

Toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa käyttää asetuksen (EU) N:o 1305/2013 16 artiklassa säädetyn toimenpiteen osalta velvoitteiden ja tukikelpoisuusperusteiden noudattamisen tarkastamiseksi muilta yksiköiltä, elimiltä tai organisaatioilta saatuja todisteita. Toimivaltaisen viranomaisen on kuitenkin varmistuttava siitä, että kyseinen yksikkö, elin tai organisaatio toimii siten, että asianomaisten velvoitteiden ja tukikelpoisuusperusteiden noudattamista valvotaan riittävällä tavalla. Tätä varten toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä hallinnollisia tarkastuksia sekä paikalla otoksen perusteella tehtäviä tarkastuksia.

57 artikla

Tila- ja yritystoiminnan kehittäminen

Toimivaltaisen viranomaisen on asetuksen (EU) N:o 1305/2013 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen toimien osalta tarkastettava hallinnollisilla tarkastuksilla sekä paikalla otoksen perusteella tehtävillä tarkastuksilla, noudatetaanko

- a) asetuksen (EU) N:o 1305/2013 19 artiklan 4 ja 5 kohdan ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 808/2014 ⁽¹⁾, 8 artiklan mukaisesti liiketoimintasuunnitelmaa, mukaan luettuna nuorten viljelijöiden tapauksessa vaatimus, että he vastaavat asetuksen (EU) N:o 1305/2013 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua aktiiviviljelijän määritelmää;

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 808/2014, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2014, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 soveltamissäännöistä (katso tämän virallisen lehden s. 18).

- b) sääntöä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 807/2014⁽¹⁾ 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua, ammattitaitoa koskevien edellytysten täyttämiseksi myönnettävästä lisäajasta.

58 artikla

Tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustaminen

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 27 artiklassa säädetyn toimenpiteen osalta jäsenvaltio on hyväksyttävä tuottajaryhmä tarkastettuaan, että ryhmä on kyseisen artiklan 1 kohdassa esitettyjen perusteiden sekä kansallisten sääntöjen mukainen. Toimivaltaisen viranomaisen on kyseisen asetuksen 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastettava hyväksymisen jälkeen hallinnollisilla tarkastuksilla ja vähintään kerran viiden vuoden aikana paikalla tehtävällä tarkastuksella, onko vastaavuus hyväksymisperusteiden ja liikeloussuunnitelman kanssa säilynyt.

59 artikla

Riskienhallinta

Toimivaltaisen viranomaisen on asetuksen (EU) N:o 1305/2013 36 artiklassa säädetyn erityistuen osalta tarkastettava hallinnollisilla tarkastuksilla sekä paikalla otoksen perusteella tehtävillä tarkastuksilla erityisesti,

- a) olivatko viljelijät tukikelpoisia asetuksen (EU) N:o 1305/2013 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- b) asetuksen (EU) N:o 1305/2013 36 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädettyä keskinäisistä rahastoista maksettavaa tukea koskevia hakemuksia tarkastaessaan, maksettiinko korvaus kokonaisuudessaan järjestelmään kuuluville viljelijöille kyseisen asetuksen 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

60 artikla

Leader

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarkoituksenmukainen järjestelmä paikallisten toimintaryhmien valvomiseksi.
2. Jäsenvaltio voi asetuksen (EU) N:o 1303/2013 35 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaan perustuvien menojen osalta siirtää tämän asetuksen 48 artiklassa säädetty hallinnolliset tarkastukset virallisella valtuutuksella paikallisten toimintaryhmien tehtäväksi. Jäsenvaltiolle jää kuitenkin vastuu varmistaa, että paikallisilla toimintaryhmillä on hallinnolliset valmiudet ja tarkastuskapasiteettia kyseisen työn suorittamiseen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimivallan siirtoa koskevassa tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä säännöllisesti kyseisiin paikallisiin toimintaryhmiin kohdistuvia tarkastuksia, joihin sisältyvät myös kirjanpidon tarkastukset ja toistuvat otokseen perustuvat hallinnolliset tarkastukset.

Toimivaltaisen viranomaisen on myös tehtävä tämän asetuksen 49 artiklassa tarkoitettuja paikalla tehtäviä tarkastuksia. Leaderiin liittyviä menoja koskevaan tarkastusotokseen on sovellettava vähintään tämän asetuksen 50 artiklassa tarkoitettua prosenttimäärää.

3. Jos paikallinen toimintaryhmä itse on maaseudun kehittämistuen saaja, asetuksen (EU) N:o 1303/2013 35 artiklan 1 kohdan a, d ja e alakohtaan sekä saman asetuksen 35 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaan perustuvia menoja koskevien hallinnollisten tarkastusten tekijöiden on oltava kyseisestä paikallisesta toimintaryhmästä riippumattomia henkilöitä.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 807/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014 Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 täydentämisestä ja siirtymäsäännöksistä (katso tämän virallisen lehden s. 1).

61 artikla

Korkotuki ja vakuuspalkkiohyvitys

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 69 artiklan 3 kohdan a alakohdan perustuvien menojen osalta hallinnolliset tarkastukset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä tuensaajan tasolla ja kyseisen toimen toteutuksen osalta. Tämän asetuksen 50 artiklan mukaisen riskianalyysin on kohdistuttava ainakin kerran kyseiseen toimeen diskontatun tuen perusteella.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava hallinnollisilla tarkastuksilla ja tarvittaessa välittäjinä toimiviin rahoituslaitoksiin ja tuensaajan luo tehtävillä käynneillä, että välittäjänä toimiville rahoituslaitoksille suoritettavat maksut ovat unionin lainsäädännön sekä maksajaviraston ja välittäjänä toimivan rahoituslaitoksen välillä tehdyn sopimuksen mukaisia.

3. Jos korkotuki tai vakuuspalkkiohyvitys yhdistetään rahoitusvälineiden kanssa yhdeksi toimeksi, joka kohdistuu samoihin loppukäyttäjiiin, toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tarkastuksia loppukäyttäjien tasolla ainoastaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 40 artiklan 3 kohdassa vahvistetuissa tapauksissa.

62 artikla

Tekninen apu jäsenvaltioiden aloitteesta

Tämän asetuksen 48–51 ja 53 artiklaa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 51 artiklan 2 kohtaan perustuvien menojen osalta soveltuvin osin.

Edellä 48 artiklassa tarkoitettujen hallinnollisten tarkastusten ja 49 artiklassa tarkoitettujen paikalla tehtävien tarkastusten tekijän on oltava yksikkö, joka on toiminnan osalta riippumaton teknisen avun maksatuksen hyväksyneestä yksiköstä.

III LUKU

Aiheettomasti maksetut tuet ja hallinnolliset seuraamukset

63 artikla

Maaseudun kehittämistuen osittaiset tai täysimääräiset peruutukset ja hallinnolliset seuraamukset

1. Tuet on laskettava 48 artiklassa tarkoitetuissa hallinnollisissa tarkastuksissa tukikelpoisiksi todettujen määrien perusteella.

Toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava tuensaajalta saatu maksupyynnö ja vahvistettava tukikelpoiset määrät. Sen on vahvistettava

a) tuensaajalle maksupyynnön ja tukipäätöksen perusteella maksettava määrä;

b) tuensaajalle maksupyynnössä ilmoitettujen menojen tukikelpoisuutta koskevan tarkastelun jälkeen maksettava määrä.

Jos toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti vahvistettu määrä on yli 10 prosenttia suurempi kuin saman alakohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettu määrä, kyseisen b alakohdan mukaisesti vahvistettuun määrään on sovellettava hallinnollista seuraamusta. Seuraamuksen on oltava yhtä suuri kuin kyseisten kahden määrän välinen ero, mutta se ei voi olla kokonaan peruutettavaa tukea suurempi.

Seuraamuksia ei kuitenkaan sovelleta, jos tuensaaja pystyy osoittamaan toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, ettei tukikelpoisiin menoihin sisältyvätkään menojen ilmoittaminen ole hänen syytään, tai jos toimivaltaisen viranomaisen vakuuttuu muutoin siitä, ettei syy ole kyseisen tuensaajan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta on sovellettava menoihin, jotka 49 artiklassa tarkoitetuissa paikalla tehdyissä tarkastuksissa todetun perusteella eivät ole tukikelpoisia, soveltuvin osin. Tällöin on tarkasteltavan menon oltava kyseisestä toimesta aiheutunut kumuloituva meno. Tällä ei kuitenkaan ole vaikutusta kyseisiä toimia koskevien aiemmin paikalla tehtyjen tarkastusten tuloksiin.

V OSASTO

VALVONTAJÄRJESTELMÄ JA HALLINNOLLISET SEURAAMUKSET TÄYDENTÄVIEN EHTOJEN YHTEYDESSÄ

I LUKU

Yhteiset säännökset

64 artikla

Määritelmät

Täydentäviä ehtoja koskevan valvontajärjestelmän ja niitä koskevien hallinnollisten seuraamusten täytäntöönpanemiseksi tarvittavissa teknisissä eritelmissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'erikoistuneilla valvontalaitoksilla' tarkoitetaan tämän asetuksen 67 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia kansallisia valvontaviranomaisia, jotka vastaavat asetuksen (EU) N:o 1306/2013 93 artiklassa tarkoitettujen sääntöjen noudattamisen varmistamisesta;
- b) 'säädöksellä' tarkoitetaan kutakin asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II lueteltua direktiiviä ja asetusta;
- c) 'havaintovuodella' tarkoitetaan kalenterivuotta, jona hallinnollinen tarkastus tai paikalla tehtävä tarkastus tehtiin;
- d) 'täydentävien ehtojen aloilla' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kolmea alaa sekä saman asetuksen 93 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua pysyvän laitumen säilyttämistä.

II LUKU

Valvonta

1 j a k s o

Yleiset säännökset

65 artikla

Täydentäviä ehtoja koskeva valvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä, jolla varmistetaan täydentävien ehtojen noudattamisen tehokas valvonta. Järjestelmä kattaa erityisesti seuraavat:

- a) jos toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole maksajavirasto, asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitettuja tuensaajia koskevien tarvittavien tietojen siirto maksajavirastolta erikoistuneille valvontalaitoksille ja/tai tapauksen mukaan koordinoivan viranomaisen kautta;
- b) menetelmät, joita on sovellettava tarkastusotosten valinnassa;
- c) tehtävien tarkastusten luonnetta ja laajuutta koskevat tiedot;
- d) tarkastuskertomukset, joihin sisältyvät erityisesti havaitut noudattamatta jättämiset ja niiden vakavuutta, laajuutta, pysyvyyttä ja toistuvuutta koskeva arvio;

- e) jos toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole maksajavirasto, tarkastuskertomusten siirto erikoistuneilta valvontalaitoksilta joko maksajavirastolle tai koordinoivalle viranomaiselle tai molemmille;
- f) vähennys- ja poissulkemisjärjestelmän soveltaminen maksajaviraston toimesta.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää menettelystä, jonka mukaan tuensaaja ilmoittaa maksajavirastolle häneen sovellettavien vaatimusten ja standardien tunnistamiseksi tarvittavat tiedot.

66 artikla

Tuen maksaminen suhteessa täydentäviä ehtoja koskeviin tarkastuksiin

Jos täydentäviä ehtoja koskevia tarkastuksia ei voida saattaa päätökseen ennen kuin asianomainen tuensaaja on ottanut vastaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitetut tuet ja vuosipalkkiot, tuensaajan maksettavaksi hallinnollisen seuraamuksen johdosta tuleva määrä on perittävä takaisin tämän asetuksen 7 artiklan mukaisesti tai tasauksella.

67 artikla

Toimivaltaisen valvontaviranomaisen vastuu

1. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen vastuulla ovat
- a) erikoistuneet valvontalaitokset, jotka vastaavat kyseessä olevien vaatimusten ja standardien noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä;
- b) maksajavirastot, jotka vastaavat hallinnollisten seuraamusten vahvistamisesta yksittäisissä tapauksissa delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 IV osaston II luvun sekä tämän osaston III luvun mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, että kaikkia tai tiettyjä vaatimuksia, standardeja, säädöksiä tai täydentävien ehtojen aloja koskevan valvonnan ja niitä koskevat tarkastukset tekee maksajavirasto edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio takaa valvonnan ja tarkastusten olevan vähintään yhtä tehokkaita kuin erikoistuneen valvontalaitoksen suorittama valvonta ja tekemät tarkastukset.

2 j a k s o

Paikalla tehtävät tarkastukset

68 artikla

Tarkastusten vähimmäismäärä

1. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on tehtävä vastuualueeseensa kuuluvien vaatimusten ja standardien osalta tarkastuksia paikalla vähintään 1 prosentille kaikista niistä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitetuista tuensaajista, joiden osalta kyseinen toimivaltainen valvontaviranomainen on vastuussa.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 29 artiklassa tarkoitettujen henkilöryhmien tapauksessa kutakin ryhmän jäsentä voidaan pitää tuensaajana ensimmäisessä alakohdassa täsmennettyä tarkastusotosta laskettaessa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkastusten vähimmäismäärä voidaan saavuttaa kunkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen tasolla taikka kunkin säädöksen tai standardin tai säädös- tai standardiryhmän tasolla. Silloin kun tarkastuksia ei tee maksajavirasto, tarkastusten vähimmäismäärä voidaan kuitenkin saavuttaa kunkin maksajaviraston tasolla.

Jos säädökseen ja standardeihin sovellettavassa lainsäädännössä vahvistetaan jo tarkastusten vähimmäismäärä, sitä on sovellettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vähimmäismäärän sijasta. Jäsenvaltio voi myös päättää, että kaikista noudattamatta jättämisistä, jotka havaitaan säädöksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti paikalla tehtävissä tarkastuksissa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua otoksen ulkopuolella, on ilmoitettava kyseisestä säädöksestä tai standardista vastaavalle toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle, jonka on huolehdittava jatkotoimista. Tämän luvun sekä III osaston I, II ja III luvun säännöksiä sovelletaan.

Kun kyseessä ovat täydentäviin ehtoihin liittyvät veloitteet direktiivin 96/22/EY yhteydessä, on katsottava, että ensimmäisessä alakohdassa asetettu vähimmäismäärä koskeva vaatimus täyttyy, kun sovelletaan seurantasuunnitelmien mukaista otoskoko.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi kyseisessä kohdassa tarkoitettua tarkastuksen vähimmäismäärän saavuttamiseksi kunkin säädöksen tai standardin tai säädös- tai standardiryhmän tasolla

- a) käyttää valittujen tuensaajien osalta kyseisiin säädöksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti paikalla tehtävien tarkastusten tuloksia; tai
- b) korvata valitut tuensaajat tuensaajilla, joiden osalta on tehty paikalla tarkastus kyseisiin säädöksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että nämä ovat asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitettuja tuensaajia.

Tällaisissa tapauksissa paikalla tehtävien tarkastusten on katettava kaikki täydentävien ehtojen osalta määritellyt asianomaisten säädösten tai standardien näkökohdat. Jäsenvaltion on lisäksi varmistettava, että kyseiset paikalla tehtävät tarkastukset ovat vähintään yhtä tehokkaita kuin toimivaltaisten valvontaviranomaisten paikalla tekemät tarkastukset olisivat.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tarkastusten vähimmäismäärää vahvistettaessa ei oteta huomioon asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja vaadittavia toimia.

4. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa paljastuu tietyn säädöksen tai standardin merkittävä noudattamatta jättäminen, kyseistä säädöstä tai standardia koskevien paikalla tehtävien tarkastusten määrää on lisättävä seuraavalla tarkastusjaksolla. Toimivaltainen valvontaviranomainen voi päättää erityissäädöksellä rajoittaa kyseisten paikalla tehtävien lisätarkastusten laajuutta siten, että ne kohdistuvat vain useimmin rikottaviin vaatimuksiin.

5. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, on 20 prosenttia kyseisistä tuensaajista käsittävään otokseen sovellettava toimia, jotka ovat tarpeen sen tarkistamiseksi, että tuensaajat ovat korjanneet tilanteen.

69 artikla

Tarkastusotoksen valinta

1. Edellä olevan 68 artiklan mukaisen tarkastettavia tiloja koskevan otoksen valinnan on tapauksen mukaan perustuttava sovellettavan lainsäädännön mukaiseen riskianalyysiin tai kyseessä oleviin vaatimuksiin tai standardeihin soveltuvaan riskianalyysiin. Riskianalyysi voidaan tehdä yksittäisen tilan, tilaluokkien tai maantieteellisten alueiden tasolla.

Riskianalyysissä voidaan ottaa huomioon toinen tai molemmat seuraavista:

- a) tuensaajan osallistuminen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 12 artiklan nojalla perustettuun maatilojen neuvontajärjestelmään;
- b) tuensaajan osallistuminen sertifiointijärjestelmään, jos kyseinen järjestelmä on kyseessä olevien vaatimusten ja standardien kannalta merkityksellinen.

Jäsenvaltio voi riskianalyysin perusteella päättää, ettei toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun sertifiointijärjestelmään osallistuvia viljelijöitä sisällytetä riskien perusteella valittavaan tarkastusotokseen. Jos kuitenkin sertifiointijärjestelmä kattaa vain osan vaatimuksista ja standardeista, joita tuensaajan on täydentävien ehtojen yhteydessä noudatettava, on niihin vaatimuksiin tai standardeihin, joita sertifiointijärjestelmä ei kata, sovellettava tarkoituksenmukaisia riskikertoimia.

Jos tarkastustulosten tarkastelussa paljastuu usein toistuva toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun sertifiointijärjestelmään sisältyvien vaatimusten tai standardien noudattamatta jättäminen, kyseisiä vaatimuksia tai standardeja koskevat riskikertoimet on arvioitava uudelleen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta tarkastuksiin, jotka tehdään jatkotoimena toimivaltaisen valvontaviranomaisen tietoon jollakin muulla tavalla saatetulle noudattamatta jättämiselle. Sitä on kuitenkin sovellettava tarkastuksiin, jotka tehdään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisena jatkotoimena.

3. Edustavuuden varmistamiseksi 20–25 prosenttia niiden tuensaajien, joille on tehtävä tarkastus paikalla, 68 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä tarkastusten vähimmäismäärästä on valittava satunnaisesti. Jos kuitenkin paikalla tehtävissä tarkastuksissa tarkastettavien tuensaajien määrä on kyseistä vähimmäismäärää suurempi, lisäotokseen satunnaisesti valittavien tuensaajien määrä saa olla enintään 25 prosenttia.

4. Tarkastusotosta varten voidaan tarvittaessa tehdä osittainen valinta käytettävissä olevien tietojen perusteella ennen kyseisen hakujan päättymistä. Alustavaa otosta on täydennettävä, kun kaikki asianomaiset hakemukset ovat käytettävissä.

5. Edellä olevan 68 artiklan 1 kohdan mukainen tarkastettavien tuensaajien otos voidaan valita niistä 30–34 artiklan nojalla jo valituista tuensaajaotoksista, joihin kyseessä olevia vaatimuksia tai standardeja sovelletaan. Tätä mahdollisuutta ei kuitenkaan sovelleta tuensaajia koskeviin tarkastuksiin, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklassa tarkoitettuja viinialan tukijärjestelmiä.

6. Poiketen siitä, mitä 68 artiklan 1 kohdassa säädetään, paikalla tarkastettavia tuensaajia koskevat otokset voidaan valita siten, että niihin valitaan erikseen 1 prosentti kustakin seuraavasta sellaisien tuensaajien muodostamasta joukosta, joilla on täydentäviin ehtoihin liittyviä velvoitteita asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklan mukaisesti:

a) suoria tukia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti saavat tuensaajat;

b) viinialan tukea asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan mukaisesti saavat tuensaajat;

c) vuosipalkkioita asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan sekä 28–31, 33 ja 34 artiklan mukaisesti saavat tuensaajat.

7. Jos tilatasolla sovellettavan riskianalyysin perusteella päätellään, että tukea saamattomat edustavat suurempaa riskiä kuin asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitettujen tuensaajien, on kyseiset tuensaajat korvattava tukea saamattomilla. Tällaisessa tapauksessa on tarkastettavien viljelijöiden kokonaismäärän osalta kuitenkin saavutettava tämän asetuksen 68 artiklan 1 kohdassa säädetty tarkastusten vähimmäismäärä. Tällaisten korvaamisten syyt on perusteltava ja dokumentoitava asianmukaisesti.

8. Edellä 5 ja 6 kohdassa säädettyjä menettelyjä voidaan yhdistellä, jos näin saadaan tehostettua valvontajärjestelmää.

70 artikla

Vaatimusten ja standardien noudattamisen määrittäminen

1. Vaatimusten ja standardien noudattaminen on tapauksen mukaan määriteltävä käyttämällä asianomaiseen vaatimukseen tai standardiin sovellettavassa lainsäädännössä säädettyjä keinoja.

2. Muissa tapauksissa vaatimusten ja standardien noudattaminen on tarvittaessa määriteltävä käyttämällä mitä tahansa sellaisia toimivaltaisen valvontaviranomaisen valitsemissä tarkoituksenmukaisia keinoja, jotka takaavat vähintään vastaavan tarkkuuden kuin kansallisten sääntöjen mukaisilta virallisilta määrittelyiltä edellytetään.

3. Paikalla tehtävät tarkastukset voidaan tarvittaessa toteuttaa kaukokartoitustekniikkoja soveltamalla.

71 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

1. Tehdessään 68 artiklan 1 kohdassa säädettyä otosta koskevia tarkastuksia toimivaltaisen valvontaviranomaisen on varmistettava, että kaikkien valittujen tuensaajien osalta tarkastetaan, noudattavatko he kyseisen toimivaltaisen valvontaviranomaisen vastuulle kuuluvia vaatimuksia ja standardeja.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, silloin kun tarkastusten vähimmäismäärä saavutetaan 68 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti kunkin säädöksen tai standardin tai säädös- tai standardiryhmän tasolla, on valittujen tuensaajien osalta tarkastettava, noudattavatko he kyseistä säädöstä tai standardia tai kyseistä säädös- tai standardiryhmää.

Jos tämän asetuksen 68 artiklan 1 kohdassa säädettyyn otokseen valitaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 29 artiklassa tarkoitettu henkilöryhmä, toimivaltaisen valvontaviranomaisen on varmistettava, että kaikkien ryhmän jäsenten osalta tarkastetaan, noudattavatko he kyseisen toimivaltaisen valvontaviranomaisen vastuulle kuuluvia vaatimuksia ja standardeja.

Yleensä kukin paikalla tehtävään tarkastukseen valittu tuensaaja tarkastetaan silloin, kun on mahdollista tarkastaa useimmat niistä vaatimuksista tai standardeista, joiden osalta hänet valittiin. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että kaikkien vaatimusten ja standardien osalta saavutetaan asianmukainen tarkastusten määrä kyseisen vuoden aikana.

2. Paikalla tehtävissä tarkastuksissa on tarkastettava tapauksen mukaan tilan koko maatalousmaa. Paikalla tehtävän tarkastuksen osana tehtävä varsinainen peltotarkastus voidaan kuitenkin rajoittaa otokseen, joka käsittää vähintään puolet niistä tilan viljelylohkoista, joita kyseinen vaatimus tai standardi koskee, edellyttäen että otoksella taataan tarkastusten luotettava ja edustava taso kyseisten vaatimusten ja standardien osalta.

Ensimmäinen alakohta ei vaikuta delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 IV osaston II luvussa ja tämän osaston III luvussa tarkoitettujen hallinnollisten seuraamusten laskentaan ja soveltamiseen. Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa tarkastusotoksessa paljastuu noudattamatta jättämisistä, tosiasiallisesti tarkastettavien viljelylohkojen otosta on suunniteltava.

Lisäksi vaatimusten ja standardien noudattamisen tosiasiallinen tarkastaminen osana paikalla tehtävää tarkastusta voidaan rajoittaa tarkastettavien kohteiden edustavaan otokseen, jos säädöksen tai standardeihin sovellettavassa lainsäädännössä niin säädetään. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että tarkastukset tehdään kaikkien niiden vaatimusten ja standardien osalta, joiden noudattaminen voidaan tarkastaa tarkastuskäynnin ajankohtana.

3. Yleinen sääntö on, että 1 kohdassa tarkoitettut tarkastukset on tehtävä yhden tarkastuskäynnin yhteydessä. Niiden on kohdistuttava niihin vaatimuksiin ja standardeihin, joiden noudattaminen voidaan tarkastaa kyseisen tarkastuskäynnin aikana. Näiden tarkastusten tavoitteena on havaita kaikki mahdolliset kyseisiä vaatimuksia ja standardeja koskevat noudattamatta jättämiset sekä lisäksi määrittellä tapaukset, joissa tarvitaan lisätarkastuksia.

4. Tilalla tehtävät tarkastukset voidaan korvata hallinnollisilla tarkastuksilla edellyttäen, että jäsenvaltio varmistaa hallinnollisten tarkastusten olevan vähintään yhtä tehokkaita kuin paikalla tehtävät tarkastukset.

5. Tarkastuksia paikalla tehdessään jäsenvaltiot voivat käyttää tiettyihin vaatimuksiin ja standardeihin liittyviä puolueettomia valvonnan indikaattoreita edellyttäen, että ne varmistavat kyseisiä vaatimuksia ja standardeja koskevien tarkastusten olevan vähintään yhtä tehokkaita kuin ilman indikaattoreita paikalla tehtävät tarkastukset.

Indikaattoreilla olisi oltava suora yhteys vaatimuksiin tai standardeihin, joita ne edustavat, ja niiden olisi katettava kaikki kyseisten vaatimusten ja standardien osalta tarkastettavat näkökohdat.

6. Tämän asetuksen 68 artiklan 1 kohdassa säädettyä otosta koskevat paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä sen kalenterivuoden aikana, jona tukihakemukset ja/tai maksupyynnöt jätetään, tai asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan mukaisia viinialan tukijärjestelmiä koskevien hakemusten osalta milloin tahansa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ilmoitetun ajanjakson aikana.

72 artikla

Tarkastuskertomus

1. Jokaisesta tämän osaston mukaisesta paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava toimivaltaisen valvontaviranomaisen toimesta tai sen vastuulla tarkastuskertomus.

Kertomus on jaettava seuraaviin osiin:

a) yleinen osa, johon sisältyvät erityisesti seuraavat tiedot:

i) paikalla tehtävään tarkastukseen valittu tuensaaja;

ii) paikalla olleet henkilöt;

iii) tieto siitä, ilmoitettiinko tarkastuksesta tuensaajalle ennakolta ja mahdollisen ennakoilmoituksen varoitusaika;

b) osa, jossa kuvataan erikseen kunkin säädöksen ja standardin osalta suoritettuja tarkastuksia ja johon sisältyvät erityisesti seuraavat tiedot:

i) paikalla tehdyn tarkastuksen kohteena olleet vaatimukset ja standardit;

ii) tehtyjen tarkastusten luonne ja laajuus;

iii) havainnot;

iv) säädökset ja standardit, joiden osalta havaittiin säännösten noudattamatta jättämisistä;

c) arviointiosa, jossa analysoidaan säännösten noudattamatta jättämisen merkitystä kunkin säädöksen ja/tai standardin suhteen ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 1306/2013 99 artiklan 1 kohdan mukaisesti noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, pysyvyys ja toistuvuus ja esitetään sovellettavaa vähennystä mahdollisesti korottavat tai alentavat tekijät.

Kertomuksessa on mainittava, jos kyseessä olevaan vaatimukseen tai standardiin liittyvät säännökset antavat mahdollisuuden olla toteuttamatta havaitun noudattamatta jättämisen vuoksi jatkotoimia tai jos tukea myönnetään asetuksen (EU) N:o 1305/2013 17 artiklan 5 ja 6 kohdan nojalla.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan riippumatta siitä, valittiinko kyseinen tuensaaja paikalla tehtävään tarkastukseen 69 artiklan mukaisesti ja tarkastettiinko hänet paikalla säädöksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön nojalla 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti vai toimivaltaisen valvontaviranomaisen tietoon jollakin muulla tavalla saatetun noudattamatta jättämisen jatkotoimena.

3. Tuensaajalle on ilmoitettava kaikista havaituista noudattamatta jättämisistä kolmen kuukauden kuluessa paikalla tehdystä tarkastuksesta.

Jollei tuensaaja ole toteuttanut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 99 artiklan 2 kohdassa toisessa alakohdassa tarkoitettuja välittömiä korjaavia toimia todetun noudattamatta jättämisen lopettamiseksi, tuensaajalle on ilmoitettava tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetetun määräajan kuluessa siitä, että asetuksen (EU) N:o 1306/2013 99 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla on toteutettava korjaavia toimenpiteitä.

Jollei tuensaaja ole toteuttanut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja välittömiä korjaavia toimia todetun noudattamatta jättämisen lopettamiseksi, tuensaajalle on ilmoitettava viimeistään kuukauden kuluttua siitä, kun on tehty kyseisessä artiklassa säädetty päätös olla soveltamatta hallinnollista seuraamusta, että on toteutettava korjaavia toimenpiteitä.

4. Tarkastuskertomus on laadittava kuukauden kuluessa paikalla tehdystä tarkastuksesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta asianomaisiin vaatimuksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön erityissäännösten soveltamista. Kyseinen ajanjakso voidaan kuitenkin pidentää kolmeksi kuukaudeksi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, erityisesti jos kemialliset tai fysikaaliset määritykset niin edellyttävät.

Jos toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole maksajavirasto, tarkastuskertomus, ja pyydettyä asiaa koskevat tausta-asiakirjat, on lähetettävä maksajavirastolle tai koordinoivalle viranomaiselle tai saatettava sen käytettäväksi kuukauden kuluessa kertomuksen laatimisesta.

Jos kertomuksessa ei esitetä lainkaan havaintoja, jäsenvaltio voi kuitenkin päättää, ettei kertomusta lähetetä, edellyttäen, että kertomus saatetaan suoraan maksajaviraston tai koordinoivan viranomaisen käytettäväksi kuukauden kuluessa laatimisesta.

III LUKU

Hallinnollisten seuraamusten laskenta ja soveltaminen

73 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I lueteltujen eri järjestelmien, asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa ja 28–31, 33 ja 34 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden sekä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklassa tarkoitettujen viinialan tukijärjestelmien hallinnoimisesta vastaa useampi kuin yksi maksajavirasto, jäsenvaltioiden on varmistettava, että todetut noudattamatta jättämiset sekä mahdolliset niitä vastaavat hallinnolliset seuraamukset saatetaan kaikkien niiden maksajavirastojen tietoon, joita asia koskee. Tämä koskee myös tapauksia, joissa tukikelpoisuusperusteiden noudattamatta jättäminen merkitsee myös täydentäviin ehtoihin liittyvien sääntöjen noudattamatta jättämistä ja päinvastoin. Jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan varmistettava, että sovelletaan yhteistä vähennysprosenttia.

2. Jos samaan täydentävien ehtojen alaan liittyvien eri säädösten tai standardien osalta on todettu useampi kuin yksi noudattamattajättämistapaus, kyseiset tapaukset on delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 39 artiklan 1 kohdassa ja 40 artiklassa säädetyn vähennyksen vahvistamiseksi katsottava yhdeksi noudattamatta jättämiseksi.

3. Standardin noudattamatta jättäminen, joka muodostaa myös vaatimuksen noudattamatta jättämisen, katsotaan yhdeksi noudattamatta jättämiseksi. Vähennyksiä laskettaessa noudattamatta jättäminen on katsottava osaksi vaatimuksen alaa.

4. Hallinnollista seuraamusta on sovellettava niiden asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitettujen tukien kokonaismäärään, jotka kyseiselle tuensaajalle on myönnetty tai myönnetään

a) tukihakemusten tai maksupyyntöjen perusteella, jotka hän on jo jättänyt tai jättää kyseisen havaintovuoden aikana; ja/tai

b) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 ja 47 artiklan mukaisia viinialan tukijärjestelmiä koskevien hakemusten perusteella.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan osalta asianomainen määrä jaetaan rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen yhteydessä kolmella.

5. Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 29 artiklassa tarkoitettujen henkilöryhmien osalta vähennysprosentti lasketaan tämän osaston III luvun ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 IV osaston II luvun mukaisesti. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot voivat suhteellisuuden säilyttämiseksi soveltaa kyseistä vähennysprosenttia tuen osaan, joka on jaettu noudattamatta jättämiseen syyllistyneelle ryhmän jäsenelle.

74 artikla

Hallinnollisten seuraamusten laskenta ja soveltaminen, kun kyse on laiminlyönnistä

1. Jos täydentävien ehtojen eri alojen osalta on havaittu useampi kuin yksi laiminlyönnistä johtuva noudattamatta jättäminen, delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 39 artiklan 1 kohdassa esitettyä menettelyä vähennyksen vahvistamiseksi on sovellettava erikseen kuhunkin noudattamatta jättämiseen.

Tuloksena saadut prosenttimääräiset vähennykset on laskettava yhteen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään 5 prosenttia tämän asetuksen 73 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärästä.

2. Jos todetaan toistuva noudattamatta jättäminen yhdessä toisen noudattamatta jättämisen tai toisen toistuvan noudattamatta jättämisen kanssa, tuloksena saadut prosenttimääräiset vähennykset on laskettava yhteen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään 15 prosenttia 73 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärästä.

75 artikla

Hallinnollisten seuraamusten laskenta ja soveltaminen, kun kyse on tahallisesta noudattamatta jättämisestä

Jos on kyse tahallisesta ja äärimmäisen laajasta, vakavasta tai pysyvästä noudattamatta jättämisestä, tuensaaja on delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 40 artiklan mukaisesti määrättävän ja laskettavan seuraamuksen lisäksi suljettava pois kaikkien asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitettujen tukien piiristä seuraavana kalenterivuonna.

VI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

76 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2015 tai sen jälkeen alkavia hakuvuotia tai palkkiokausia koskeviin suoran tuen hakemuksiin, maaseudun kehittämistukea koskeviin hakemuksiin ja maksupyyntöihin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE

Yhteisön menetelmä hamppulajikkeiden delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuuden kvantitatiiviseksi määrittämiseksi**1. Tarkoitus ja soveltamisala**

Tämän menetelmän tarkoituksena on määrittää hamppulajikkeiden (*Cannabis sativa* L.) delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuus, jäljempänä 'THC-pitoisuus'. Menetelmässä sovelletaan tapauksen mukaan käytäntöä A tai B, joita kuvataan seuraavassa.

Menetelmä perustuu delta-9-THC-pitoisuuden kvantitatiiviseen määrittämiseen kaasukromatografialla (GC) sen jälkeen, kun näytettä on uutettu liuottimella.

1.1 Käytäntö A

Käytäntöä A on käytettävä tuotantoa koskeissa tarkastuksissa, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa ja tämän asetuksen 30 artiklan g alakohdassa säädetään.

1.2 Käytäntö B

Käytäntöä B on käytettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa ja tämän asetuksen 36 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Näytteenotto**2.1 Näytteet**

a) Käytäntö A: Tietyn hamppulajikkeen viljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista vähintään 30 senttimetrin mittainen osa, jossa on vähintään yksi emikukinto. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan päättymisestä. Keruu on tehtävä järjestelmällisesti siten, että lohkoista saadaan edustava otos; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että näyte otetaan ennen kuin kukinnan alkamisesta on kulunut 20 päivää, jos kukin viljellyn lajikkeen osalta otetaan muita edustavia näytteitä ensimmäisen alakohdan mukaisesti ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan päättymisestä.

b) Käytäntö B: Tietyn hamppulajikkeen viljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista sen yläkolmannes. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan 10 päivän kuluessa kukinnan päättymisestä järjestelmällisesti siten, että lohkoista saadaan edustava näyte; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta. Jos kyseessä on kaksikotinen lajike, näytteeseen kerätään ainoastaan emikasveja.

2.2 Näytteiden koko

Käytäntö A: Näytteeseen kerätään kustakin lohkoista osa 50 kasvista.

Käytäntö B: Näytteeseen kerätään kustakin lohkoista osa 200 kasvista.

Näytteet pakataan väljästi kangas- tai paperipussiin ja lähetetään määrittäyslaboratorioon.

Jäsenvaltio voi säätää, että tarkistusmäärittystä varten kerätään tarvittaessa toinen näyte, jonka tuottaja tai määrittäjästä vastaava laitos säilyttää.

2.3 Näytteen kuivaus ja varastointi

Näytteiden kuivaaminen on aloitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa millä tahansa menetelmällä, jossa lämpötila on alle 70 °C.

Näytteitä kuivataan, kunnes niiden paino on vakio ja kosteuspitoisuus 8–13 prosenttia.

Kuivatut näytteet säilytetään väljästi pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3. THC-pitoisuuden määrittäminen

3.1 Analyysinäytteen esikäsittely

Kuivatuista näytteistä irrotetaan varret ja yli 2 mm:n kokoiset siemenet.

Kuivatut näytteet jauhetaan puolikarkeaksi jauheeksi (läpäisee 1 mm:n seulan).

Jauhetta voidaan säilyttää enintään 10 viikkoa kuivassa ja pimeässä paikassa alle 25 °C:n lämpötilassa.

3.2 Reagenssit ja uuttoliuos

Reagenssit

- kromatografisesti puhdas delta-9-tetrahydrokannabinoli
- kromatografisesti puhdas skvalaani sisäisenä standardina.

Uuttoliuos

- 35 mg skvalaania 100 ml:ssa heksaania.

3.3 Delta-9-THC:n uuttaminen

Sentrifugiputkeen punnitaan 100 mg jauhettua määritysnäytettä ja lisätään 5 ml uuttoliuosta, joka sisältää sisäistä standardia.

Näyte upotetaan ultraäänihauteeseen 20 minuutin ajaksi. Näytettä sentrifugoidaan viiden minuutin ajan 3 000 kierrosta minuutissa, ja sen jälkeen otetaan THC-supernatantti talteen. Liuosta injektoidaan kromatografiin ja suoritetaan kvantitatiivinen määrittäminen.

3.4 Kaasukromatografia

a) Välineistö

- kaasukromatografi, jossa on liekki-ionisaatiodektori ja ohitus-/jakoinjektio
- kolonni, jossa kannabinoidit voidaan erottaa hyvin, esimerkiksi lasinen kapillaarikolonni, jonka pituus on 25 m ja halkaisija 0,22 mm ja joka on kyllästetty 5-prosenttisellä poolittomalla fenyyylimetyylisiloksaanifaasilla.

b) Kalibrointiasteikot:

Käytännössä A vähintään 3 astetta ja käytännössä B vähintään 5 astetta, joihin on sisällyttävä 0,04 ja 0,50 mg/ml delta-9-THC:tä uuttoliuoksessa.

c) Koeolosuhteet

Seuraavat olosuhteet ovat esimerkkejä a alakohdassa mainitulle kolonnille:

- uunin lämpötila 260 °C
- injektorin lämpötila 300 °C
- detektorin lämpötila 300 °C.

d) Injektiotilavuus: 1 µl

4. Tulokset

Tulos ilmoitetaan kahden desimaalin tarkkuudella grammoina delta-9-THC:ta 100 grammassa vakiopainoon kuivattua analyysinäytettä. Tuloksen sallittu mittapoikkeama on 0,03 grammaa 100 grammassa.

- Käytäntö A: yksi määrittäminen analyysinäytettä kohden.

Jos saatu tulos on kuitenkin suurempi kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa säädetty raja-arvo, kustakin analyysinäytteestä tehdään toinen määrittäminen. Tällöin tuloksena ilmoitetaan näiden kahden määrittäksen keskiarvo.

- Käytäntö B: tuloksena ilmoitetaan kahden analyysinäytteestä tehdyn määrittäksen keskiarvo.